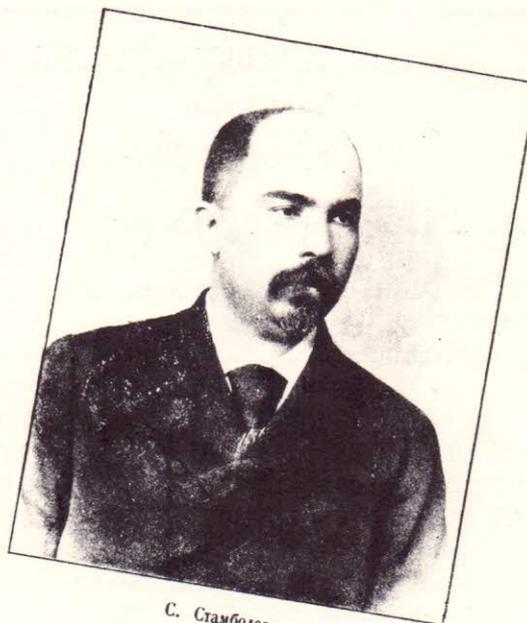




БОРБА®



Князь Александър.



С. Стамболовъ.

Съединението на Северна и Южна България бѣ обявено на 6-ти септемврий 1885 година. При преминаване границата на връхъ Св. Никола между Стамболовъ и Князь Александър се е повелъ следния разговоръ:

Господарю! каза Стамболовъ: Ето сѣнкитѣ на падналитѣ герои тукъ, за защита на Отечеството, сж надѣ Ваше Височество и съ „ура“ посрѣщатъ Вашето рѣшение! Князьтъ, издигна ржцѣтъ си на нагорѣ, и за пръвъ пжтъ въ живота си се прѣкръстилъ по православному и казалъ тихо: „Нека Богъ пази България“!

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

SEPTEMBER 1992

ЖЕРТВИ на КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ



ФАКТИ ОТЪ КЪРВАВОТО КОМУНИСТИЧЕСКО РОБСТВО

ПРЕПИС - ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ АКТ ЗА СМЪРТ № 1436/1944г.

Лицето ИВАН СТАНЧЕВ КЪРПАРОВ от гр. Пловдив е починало на 23.09.1944г. Смъртта е последвала от / диагноза в акта / " контузна рана на главата, контузна рана на лицета, кръвоизлив на мозъка - убийство".

Актът за смъртта е съставен на 26.09.1944г.

ГЛ. СПЕЦИАЛИСТ



Иванъ Станчевъ Кърпаровъ е билъ изведенъ отъ дома си на 23 септемврий 1944 година въ 22 часа отъ една група отъ шестъ комунисти-убийци начело съ Иванъ Маргинъ отъ село Бъта, Пазарджишко.

На сто метра отъ къщата му той бива жестоко битъ и убитъ, като за по-сигурно червеният убийци го прострелватъ въ гърдитъ.

Въчна паметъ на жертвитъ на комунистическия тероръ !

Никога не ще забравимъ!

Никога не ще простимъ!

**ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА****БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.**

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ Иванъ Дочевъ - Основателъ
† Д-ръ Георги Паприковъ - Редакторъ

Редактира Комитетъ

Година 41, брой 3

Книжка сто и единадесета

Септемврий 1992

Двадесетъ и Третиятъ Двугодишенъ Конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ се състоя на 6 и 7 Юний 1992 год. въ гр. Чикаго, Съединенитъ Американски Щати.

Делегация отъ Българския Демократиченъ Форумъ отъ България присъжтствува и взе участие въ Конгреса

Приета бѣ програмна Резолюция отъ историческо значение.



На 6 и 7 Юний 1992 год. въ гр. Чикаго, Съединенитъ Американски Щати, се състоя Двадесетъ и Третия Двугодишенъ Конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ, Инк. На Конгреса присъжтствува и взе участие въ заседанията нарочно дошла отъ България делегация отъ Българския Демократически форумъ въ съставъ г-нь Василь Златаровъ-Народенъ Представителъ и Председателъ на Демократическия Форумъ, г-нь Петъръ Кировъ - Членъ на Националния Координационенъ Съветъ на СДС и Представителъ на БДФ къмъ управата на БНФ, и г-нь Йорданъ Тоневъ - Председателъ на Клона на БДФ въ София /Снимката - главна маса на Конгреса/ отъ лѣво на дѣсно: д-ръ Ангелъ Тодоровъ,

г-нь Маринъ Мариновъ, дипл. инж. Александъръ Дърводѣлски, д-ръ Иванъ Дочевъ, г-нь Василь Златаровъ, г-нь Петъръ Кировъ и г-нь Йорданъ Тоневъ.

Конгресътъ се откри въ 1:00 часа следъ обѣдъ на 6 Юний 1992 год. отъ д-ръ Иванъ Дочевъ отъ името на Президиума на Организацията. Бѣ почетена паметътъ на падналитъ въ борбата противъ комунизма за свободата на България и починалитъ на своя постъ въ емиграция дейци на БНФ. Свещеникъ Йорданъ Вичевъ прочете заупокойна молитва.

Направи се провѣрка на делегатитъ и се установи, че лично и по пълномощно, сѣ представени всички членове на Централния Управителенъ Съветъ, Председателитъ и членоветъ отъ Америка, Канада, Европа, Южна Америка, Австралия и Нова Зеландия, което потвърждава, че Конгресътъ има кворумъ да взема законни решения.

Избрано бѣ бюро да ръководи Конгреса въ съставъ: Председателъ - д-ръ Иванъ Дочевъ, Подпредседателъ - д-ръ Ангелъ Тодоровъ и Секретаръ г-нь Ангелъ Марковъ.

Назначени бѣха Конгресни комисии. По резолюцията: г. г. Симеонъ Сараивановъ, Петъръ Кировъ и Маринъ Мариновъ, по номинацията: г. г. Цоню Градинаровъ, Тодоръ Тодоровъ и Петъръ Николовъ.

Посрещнати бяха с бурни аплодисменти делегатът от Българския Демократичен Форум, дошли от Родината за Конгреса, г.г. Василь Златаровъ, Петъръ Кировъ и Йорданъ Тоневъ.

Представени бяха гости от Америка, Канада и България, след което се даде думата на делегатът от Българския Демократически Форум. Първъ говори г-нъ Василь Златаровъ. От името на делегацията на БДФ от България той благодари за поканата да присъствуват на конгреса на БНФ и заяви, че това е чест за тяхъ. Господинъ Златаровъ подчерта единомислието между БНФ и БДФ по основните проблеми, както преди 9.9.1944 г., така и сега въ борбата против заблужденията на въка, националните въпроси и демокрацията, чиито ценности бяха изстрадани от дейците на БДФ въ България и оценени за винаги. Той се спрѣ обстойно и на политическото развитие въ България след 10 XI. 1989 год. и възможното прегрупиране на политическите сили у насъ съ обединените усилия на БДФ и БНФ. Той също изложи проекта на БДФ да засили партията въ България така, че тя да играе значителна роля въ политическия живот на страната, което може да се постигне въ не продължително време, ако БДФ бжде подкрепенъ да може да създаде мрежа от организатори въ цялата страна. От миналите избори до сега вече сж били образувани редица нови клонове на БДФ, но има още много да се направи, за да се постигне желаната целъ. Бъдещето е наше, заключи г-нъ Златаровъ.

Г-нъ Петъръ Кировъ въ изказванията си подчерта, че дейността на БНФ е била винаги една морална опора въ преживяните трудни моменти на комунистическото терористическо управление. Г-нъ Кировъ заяви, неоспоримъ фактъ е, че БНФ е единствената организация на българската емиграция, която функционира активно, подпомага антикомунистическите сили въ България, на първо мѣсто БДФ, и това е организацията на която единствено може да се разчита за подкрепа въ борбата за пълно ликвидиране съ комунизма въ страната. Той апелира БНФ да подпомогне изграждането на БДФ като една силна партия въ България, както и подсигуриването в-къ Преломъ, да може да подобри редакционния съставъ, повиши интереса къмъ вестника и спечели читатели.

Г-нъ Йорданъ Тоневъ също изказа мнението си, че наистина БНФ е днесъ и винаги

е билъ онази организация, на която антикомунистите въ България и БДФ сж могли да разчитатъ за подкрепа. Той също изтъкна, че сега е още по-нуждна подкрепата на БНФ, за да се реализиратъ проектите на БДФ, неговото засилване и популяризирането на вестникъ Преломъ.

Изказванията на делегатът от България бяха посрещнати съ ободрения и изпратени съ бурни аплодисменти.

Постави се на разглеждане повдигнатия въпросъ от делегатът на Б.Д.Ф. от България за установяване на тѣсно сътрудничество между Б.Н.Ф. и Б.Д.Ф., като въ управата на двете организации се размѣнятъ представители. Станаха разисквания и се прие предложението за пълно сътрудничество между двете организации, като се реши въ Президиума на Б.Н.Ф. да се включи г-нъ Петъръ Кировъ, посоченъ от Б.Д.Ф. за тѣхенъ представител и въ управата на БДФ да се включи инж. Георги Лазаровъ като представител на Б.Н.Ф. Това решение осигурява възможността за постоянна връзка между двете организации и сътрудничество за постигане на общата целъ.

Додоха доклади за дейността на БНФ, отъ последното заседание презъ мартъ 1991 год. до днесъ, длъжностните лица:

Д-ръ Иванъ Дочевъ, отъ името на Президиума, докладва за организационната дейность, която се е развила много добре, съ постоянна връзка между клоновете и ЦУС и е постигната отлична организационна дейность. Най-главната проява презъ този периодъ на дейность е била участието на БНФ въ изборите въ България презъ октомври 1991 година. Всички вече знаятъ за голѣмия успѣхъ, който бѣ извоюванъ съ победата надъ комунизма. Също дължимъ благодарность на съюза "Истина" за съдействието при устройване поклоненията на "Черната Скала" и на всички други мѣста, както и на г-нъ Тодоръ Тодоровъ за подарените хляда значки и на д-ръ Христо Поповъ, който направи исторически филмъ, заснимайки нашата дейность.

Дипл. инж. Александъръ Дърводѣлски даде докладъ за сп. "Борба" и специалния Фондъ на организацията за подпомагане борбата въ България противъ комунизма. Той докладва, че отъ мартъ 1991 год. до днешния конгресъ сж били издадени седемъ броя на сп. "Борба", които струватъ 14,265.33 долари общо. Всички сръдства за издаване на списанието сж волни пожертвования

Декларация*

отъ членоветъ и наши приятели, на които се изказва благодарностъ. Списанието е посрещнато навсякъде съ най-големо желание и е изиграло отлично своята роля. Резервниятъ фондъ на сп. "Борба" има въ наличностъ 20,000.00 долара, които гарантиратъ излизането на списанието. Въ специалния фондъ, за подпомагане анти-комунистическата опозиция въ България, по рано, презъ изборитъ въ 1990 г., за което бѣ даденъ докладъ на заседанието презъ мартъ 1991 г., БНФ подпомогна борцитъ въ България съ надъ 20,000.00 долара. Отъ мартъ 1991 г., заседанието на ЦУС, до изборитъ въ България презъ октомврий 1991 г., сж били събрани въ фонда 11,668.00 долара, които сж били употребени за подпомагане анти-комунистическата опозиция, презъ изборитъ, и за които има съответнитъ оправдателни документи. БНФ е далъ достойно своята материална помощъ за което големо болшинство отъ българския народъ сж изказали благодарностъ.

Станаха разисквания по докладитъ, които бѣха приети и инж. Александъръ Дърводѣлски, отговорникъ за финансиитъ и фондоветъ на Б.Н.Ф., бѣ освободенъ отъ отговорностъ.

Бѣ дадена думата на делегатитъ отъ БНФ, които бѣха за изборитъ въ България. Д-ръ Ангелъ Тодоровъ направи докладъ за организираната панахида въ църквата "Св. Недѣля" и другитъ панахиди и поклонения при чието организиране той е взелъ участие. Изказаха се сяко г.г. Лука Арсовъ и инж. Стефанъ Арnaudовъ, докладвайки за тѣхното участие въ изборитъ въ България. Направи докладъ и д-ръ Христо Поповъ за създадения отъ него филмъ на поклоненията, пресъ конференцитъ и събранията, както и за изборния день и тържеството следъ победата, който филмъ ще е единъ исторически документъ. Изказа се г-нь Миро Герговъ, който по късно, тая година посети България. Той докладва за направенитъ отъ него събрания.

Въ връзка съ положението въ България и войната въ Югославия, специално позицията за Македония, делегацията отъ България предложи да се приеме една Декларация която да се изпрати на Президента Бушъ.

Г-нь Йорданъ Тоневъ, отъ името на делегацията, прочете предложението за декларацията. Конгресътъ, следъ кратки разисквания, прие единодушно следната декларация:

"Делегатитъ на Двадесетъ и Третия Двугодишенъ Конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ, състоялъ се на 6 и 7 юний 1992 год. въ гр. Чикаго - САЩ, поздравляватъ и адмириратъ Президента на Американскитъ Съединени Щати г-нь Георги Бушъ, за неговата интернационална политика, която допринесе да се установи демокрация въ България и да се признае независимостта на Словения, Хърватско и Босна-Херцеговина. Ние вѣрваме, че тая политика ще продължи и относно Македония и че независимостта на Македония ще бѣде призната въ възможното най-скоро време.

Ние желаемъ да осигуримъ Президента на Американскитъ Съединени Щати, че продължаването на неговата досегашна международна политика ще създаде най-добри политически и икономически връзки съ България и останалитъ независими страни на Балканитъ.

Ние апелираме да бѣдатъ незабавно взети строги мѣрки да се спре нападението отъ страна на Сръбската армия срещу народа на Босна-Херцеговина и чрезъ намѣсата на Обществото на Народитъ да не се позволи повече проливането на кръвъ.

Ние апелираме да се направи всичко възможно, колкото може по-скоро, съсредоточената Сръбска армия на границитъ съ България да бѣде оттеглена и се избѣгнатъ възможни военни стълкновения."

Декларацията, преведена на английски езикъ, сѣ на другия день бѣ изпратена на Президента Бушъ.

Инж. Дърводѣлски прочете редица писма получени до Конгреса между които специално писмото отъ Македонската Организация въ България /ВМРО/ съ което се изказва благодарностъ на БНФ за съдействието и подкрепата която е дала нашата организация. БНФ поддържа най-тѣсни връзки съ организацията на нашитъ братя отъ Македония въ България и ги подпомага съ възможното.

Прочетени бѣха сяко поздравления отъ г-жа Дора Гѣбенска, редакторъ на сп.Лѣкъ, г-нь Михаилъ Михайловъ - София, г-нь Захари Преславски - Холандия, г-нь Ив. Трайковъ - Виена, г-нь Георги Спасовъ - Белово, г-нь Петровъ - Австралия, г-нь Кашевъ - Турция, г-нь Семовъ - България и много други.

Постави се въпроса за подпомагане на БДФ в България да развие по-голяма организационна дейност, с цел, в не продължително време, да може Форум да стане една по-силна партия с значително влияние в страната. Делегатитъ от БДФ направи доклад за техния план за засилване на партията. Станаха разисквания и се прие, че БНФ трябва да подкрепи БДФ в България. Ще бъдат нужни, за тая година 10,000.00 долара. По предложение на д-ръ Ангел Тодоров, подкрепено от г-нь Градинаров се прие да се даде нужната помощ като, още сега, в момента, между присъстващите на Конгреса се пусне подписка и се събере нужната сума. Подписката бѣ пусната и в продължение само на половин час се събраха от присъстващите, следните помощи за целта: Цюю Градинаров - 1,000, д-ръ Ангел Тодоров - 1,000 Тодор Тодоров - 1,000, Валери Иорданов - 500, Марин Маринов - 500, Симеон Сараиванов - 250, Мир Гергов - 250, д-ръ Иван Дочев - 250, Лука Арсов - 400, д-ръ Асен Дърводѣлски - 250, Петър Николов - 300, Отец Йордан Вичев - 300, инж. Александър Дърводѣлски - 500, Крум Радев - 500, д-ръ Величко Велев 250, д-ръ Христо Попов - 1,000, Ангел Марков - 100, Клона Ниагара Фалс - 400. Допълнително, от по малки дарения общо 1,500, с което се постигна желаното, събрани бѣха над 10,000 долара. Дейността на БДФ в България за изграждане на една силна партия ще бѣде веднага подкрепена и това ще продължава до постигане крайната цел.

Делегатитъ от БДФ изказа благодарност и декларираха, че дейцитъ от БДФ нѣма да останат разочаровани от техния дейност.

Делегацията от България повдигна въпроса да се изпращат статии и дописки от клоноветъ на БНФ в Америка, Канада и другитъ страни, за публикуване в вестникъ "Преломъ", органа на БДФ в България, което много ще допринесе за повдигане интереса към вестника. Взе се решение всѣки клонъ на БНФ да назначи дописникъ за в-къ "Преломъ", който да събира и праща материали за вестника в България.

Отправи се също апелъ към всички членове и приятели на БНФ, тѣ, при кореспонденцията имъ с техни близки и приятели в България, да препоръчват на тѣзи последнитъ да станат членове на Българския Демократичен Форумъ и подпомогнат за засилването на партията.

Бѣше поставенъ въпросътъ за предстоящото приемане на Конгресната Резолюция в утрешното заседание. За да се подпомогне комисията, която има да работи през нощта, се прие в днешното заседание да се прочете проекта за резолюцията и да се изслушат мнения и предложения. Изказаха се нѣколко от делегатитъ, като специално бѣ засегнатъ въпроса за възстановяването на Търновската Конституция - принципно становище на БНФ, което трябва да се подчертае в Резолюцията.

Следъ изказванията дневния редъ за първото заседание на Конгреса бѣ изчерпанъ и заседанието бѣ закрито в 7:00 часа вечерта.

Второто заседание на Конгреса се откри на 7 юний 1992 г. в 9:00 часа пр.об. Пристъпи се към разглеждане и приемане на резолюцията. Г-нь Симеон Сараиванов от името на комисията, прочете, на първо четене, изцѣло, приетата от комисията резолюция. Следъ станалитъ разисквания тя бѣ приета на първо четене. Резолюцията бѣ прочетена на второ четене, параграфъ по параграфъ. Станаха разисквания и следъ това единодушно Конгресътъ прие следната

Р е з о л ю ц и я

Ръководството и членоветъ на Б.Н.Ф. много внимателно следятъ събитията в нашата изстрадала Родина.

Ние сме свидетели на бавното и мъчително демократизиране на държавата и обществото.

БНФ приветсивува усилията на Народното събрание за разработване и приемане на редица нови и прогресивни закони, които за съжаление много трудно се внедряватъ.

Свидетели сме на огромното желание и борба на нѣкои народни предствители и политически дейци бързо и коренно да променятъ обстановката в страната.

Въ сящото време наблюдаваме съ тревога дейността на президентството и свързанитъ с него институции, които недостатъчно силно съдействуватъ за ускоряване на икономическитъ промѣни.

Нѣю повече, ние сме свидетели на реакционното поведение на нѣкои политически лидери спрямо демократичнитъ процеси, което за наше най-голямо съжаление не среща сериозен отпоръ от новата власт.

Въ резултатъ на политическия анализъ на вътрешното положение въ страната, БНФ прави извода, че комунистическата реакция е организирана, упорито се противопоставя и саботира всъщности демократични действия на Народното събрание и правителството.

Всичко това извънредно много затруднява и прави почти невъзможно демократизирането на обществото и държавата. Налице е едно безпрецедентно разграбване и унищожаване на национално богатство. Въ икономиката все още цари хаосъ. Ценитъ на стокитъ непрекъснато растатъ, а безработицата е взела застрашителни размъри. Въ страната продължава да се шири престъпностъ, корупция и морално разложение.

Имайки предвидъ така създамата се обстановка, БНФ счита, че демократичнитъ процеси въ България не се развиватъ въ желаната насока, промънитъ които се правятъ сж недостатъчни. Много малко се прави за спиране на престъпността и разграбването на държавата. Нма значителни резултати относно раздвижването и подобряването на икономиката. На пазара се предлагатъ стоки внесени по линията на международната помощ или по контрабанденъ пътъ. Производството на български стоки за потребление е достигнало точката на пълненъ застой. Много отъ предприятията, които все още работятъ сж на загуба и сж бремене за държавата. Налице е откритъ саботаждъ отъ страна на комунистическата номенклатура, която все още управлява редица стопански предприятия и възлови инстанции отъ българската икономика.

Вземайки подъ внимание обстановката въ България и като потвърждаваме, че БНФ здраво стои на своитъ позиции изразени въ Резолюцията взета на заседанието на ЦУС отъ м. мартъ 1991 г., Конгресътъ на БНФ заседаващъ на 6 и 7 юний 1992 год. въ гр. Чикаго САЩ, прие следнитъ

р е ш е н и я :

А. По вътрешно-политическата дейностъ.

1. БНФ предлага и ще се бори да бжде възстановена Търновската конституция, която бжде незаконно отмънена отъ комунистическата властъ. За насъ, тя продължава да бжде основния законъ на страната.

2. БНФ предлага и ще се бори за обезсилването и отмънянето на всички закони, разпоредби, референдуми и конституции прокарани и наложени отъ комуниститъ следъ 9 септември 1944 год.

3. БНФ съзнава, че въ живота сж настъпили промъни презъ изминалия половинъ векъ и че ще е необходимо Конституцията да бжде съобразена съ това и се направятъ съответни промъни и допълнения. Ето защо възстановяването на Търновската конституция ще тръбва да се приеме като едно начало за извършване на промънитъ, а не като една автоматическа реставрация на миналото. Промънитъ въ конституцията следва да се извършатъ по реда, който самата тя предвижда.

По отношение формата на управление: Монархия или Република, народътъ чрезъ единъ бждещ референдумъ ще тръбва да изрази своята воля.

4. БНФ предлага и ще се бори за приемане на закони за отстраняване на комунистическата номенклатура отъ всъщности ръководни длъжности въ управлението на държавата, министерствата, стопанскитъ организации, институтитъ и предприятията и за лишаването имъ отъ право за единъ определенъ периодъ отъ време да заематъ каквито и да било ръководни длъжности отъ всички управленчески нива на държавната структура.

5. БНФ предлага и ще се бори съдебнитъ власти да ускорятъ процеситъ срещу виновнитъ за Националната катастрофа и ги осъдятъ съобразно изискванията на закона.

6. БНФ предлага и ще се бори съдебнитъ власти да издирятъ и образуватъ наказателни дъла срещу всички, независимо отъ тхната политическа принадлежностъ, злоупотребили съ служебното си положение за лично облагодетелствуване и за присвояване на чужди и държавни сръдства.

7. БНФ предлага и ще се бори да се наложи мораториумъ за изнасяне на капитали въ чужбина чрезъ създаване на дщерни фирми и филиали отъ страна на български общински и държавни предприятия до изясняване на тхното състояние и статутъ.

8. БНФ предлага и ще се бори щото съдебнитъ власти да преразгледатъ всички издадени разрешителни за упражняване на производствено-икономическа и търговска дейностъ на частни и смъсени фирми съ огледъ установяване на законността по използване и придобиване на финансовитъ и материални сръдства и виновнитъ лица да бждатъ подведени подъ съдебна отговорностъ.

9. БНФ предлага и ще се бори за признаване, легализиране и възстановяване на всички политически и граждански права на

политическите емигранти, живеещи въ чужбина. Да бъде възстановенъ тѣхниятъ икономически и граждански статутъ.

10. БНФ предлага и ще се бори црто всички държавни институции да търсятъ кадри всрѣдъ многобройната българска емиграция, имащи съответната съвременна квалификация и опитъ и които съ успѣхъ могатъ да замѣстятъ комунистическите номенклатурни кадри.

Б. По отношение на Българската култура и образование.

1. БНФ предлага и ще се бори за създаването на нови учебници и учебни помагала съобразени съ реалната действителност и изчистени отъ всѣкаква политическа /комунистическа/ тенденциозностъ.

2. БНФ предлага и ще се бори за въвеждане на историческия български правописъ и за изчистване на българския езикъ отъ русофизми и всѣкакви други чуждици въведени въ употреба отъ комунистическите псевдо културтрегери.

3. БНФ предлага и ще се бори за приемане на закони ограничаващи разпространението на порнографска литература и филми и други прояви, признаци на декадентство и криво разбирана демокрация.

4. БНФ предлага и ще се бори за въвеждане въ всѣко българско училище изучаването на дисциплината "Въроучение", като къмъ нея се включи и факултативното изучаване на църковно-славянски и старобългарски езикъ. Преподаването да се извър-

шва отъ правоспособни преподаватели - духовни лица.

5. БНФ ще се бори за по-нататъшното утвърждаване и чувствително засилване ролята на Българската православна църква при възпитаване на населението въ чиста християнска вѣра и човѣшки добродетели, а също така и за ограничаване на всички лъжехристиянски учения и прояви.

БНФ настоява за бързи и съществени реформи въ системата на Българската православна църква.

В. По външно-политическата дейностъ

БНФ счита, че настоящиятъ етапъ отъ развитието на Балканските международни отношения, съобразенъ съ вътрешно-политическото и икономическо положение на нашите съседи, обосновава позицията на Българското правителство по отношение на Македония и признаването на нейната независимостъ.

БНФ подкрепя настоящата политика на правителството и му препоръчва да продължи да работи въ насока за постигане на пълна независимостъ и признаване на Македония отъ другите страни.

БНФ още веднѣжъ заявява, че не е за конфронтация и изостряне на отношенията съ нашите съседи въ връзка съ борбата на народите за независимостъ, които неестествено бѣха включени въ територията на бивша Югославия.

Въ това отношение, особено сега съществуватъ много възможности както на дипломатическото, така и на икономическото поле.



Царь и Президентъ



Среща на Президента на България д-ръ Желевъ съ Н. В. Царь Симеонъ II

По време пребиваването си въ Испания на 27 май 1992 год. Президентътъ на България д-ръ Желто Желевъ е ималъ продължителна среща и разговоръ съ Негово Величество Царь Симеонъ II. Били сж размѣнени мисли и становища относно икономическото положение на България и нейното участие въ Европейската общностъ. Следъ срещата президентътъ Желевъ и Н. В. Царь Симеонъ II сж заявили предъ пресата, че срещата е била много ползотворна.

За българския правопис



На 13 май т.г. нашите депутати, г.г. Манолъ Тодоровъ и Константинъ Размовъ внесоха проектозаконъ за въвеждане на историческия правописъ въ официалните издания на България. Съ това ще се отмъни наредбата-законъ отъ 1945 год., съ който се въведе реформата за правописа, окачествена като "престъпно и изкуствено отдалечаване на източните отъ западните български говори, които всъщностъ сж едно цѣло."

На 11 май младежката организация на ВМРО и д-во "Цар" организира митингъ въ двора на университета "Св. Климентъ Охридски" съ искане да бжде отмънена като незаконна наредбата-законъ отъ 1945 год., установила про-съветски правописъ у насъ. На митинга бѣ подчертано, че сп. "Борба" неотмънно се списва на историческия български правописъ.

По-долу препечатваме частъ отъ наша публикация, изразяваща становището на БНФ по отношение на правописа, отпечатана въ "Борба", брой 102 отъ юний 1989 г.



БЪЛГАРСКИ КОРЕНИ

БОРБА И ПРАВОПИСЪТЪ



Издателятѣ на БОРБА - българските национални сили - било то въ Родината или въ изгнание, не признаватъ ЗА ЗАКОНЕНЪ нито единъ актъ извършенъ въ България следъ 9 септември 1944 година - датата, на която съветските нашественици натрапиха на българския народъ властта, която и до денъ днешенъ е само тѣхенъ инструментъ. Това важи и за разпоредбитѣ отъ това време за българския правописъ.

Независимо отъ горното становище, безъ да предявяваме претенции на езиковедци, считаме правописа наложенъ следъ узурпирането на властта въ 1944 година, особено коренното премахване на знака "Ѣ" - "е-двойно" - буква характерна изключително за българския езикъ - за неотговарящъ на изискванията за една правилна транскрипция на говоримия български езикъ въ цѣлата негова лингвистична територия.

Комунистите въ София декретираха правописъ, който доближи езикътъ въ "НРБ" до Сталиновия "зоналенъ" руски езикъ, а комунистите въ Скопие сториха сжщото за приближаване на говора къмъ сръбския; новиятъ езикъ използва само знакове на сръбската кирилица за покриване на "литературните нужди" на "СРМ". Съ това характерните само за българския правописъ знакове "Ѣ" и "Ж" изчезнаха отъ територията на българския езикъ. На тѣхно мѣсто се появиха въ пишущите машини въ "НРБ" руските знакове "Ы" и "Е-оборотное", а въ Вардарска Македония се употребява вмѣсто "Ѣ" - "И" (г'рне вмѣсто гърне). Разкъсаха комунистите езиковото единство на нашия народъ и самобитността му - актъ на НАЦИОНАЛНИ НИХИЛИСТИ, а не на ПАТРИОТИ, за каквито комунистите желаятъ да се представятъ!

ВАНДАЛИЗЪМЪ

Петър Захаровъ Б.Н.Ф. - Чехия

Неотдавна българската преса, по-точно, в-къ "Политика" и "Вечерне новости" съобщиха за единъ вандалски случай, което не е рѣдкостъ на територията на бившата Югославия, както въ миналото така и въ настояще време. Случаятъ се отнася за три-ма малолѣтни унгарци отъ градъ Суботица, които по неизвестни мотиви, врьщайки се късно вечерь отъ дискотека, прескочили оградата на сръбското православно гробище и разбили, както съобщиха, надъ 70 кръстове и гробници.

Този случай се представи въ пресата като "грубъ антисръбски актъ" като се искаше строго сѣдебно наказание за нарушителитъ, открити по-късно отъ полицията. Сѣдиятъ инцидентъ бѣ коментирани и въ българския официозъ Н.И.Н. отъ известния журналистъ Стефанъ Грубачъ.

Анализирайки този и други, отъ такъвъ родъ, инциденти той идва до собствено заключение че "тѣзи немили събития сѣ плодъ на възраждащия се унгарски национализъмъ и антисръбизъмъ" който, споредъ автора, билъ насърчаванъ отъ националитъ унгарски партии въ Войводина. Следъ туй г-нь Грубачъ поставя въпросъ: "Защо тукъ, на северъ, въ Сръдна Европа както и на югъ, където Сърбия се докосва съ други култури и обичаи, най-първо се шурмуватъ сръбски гробища? Дали затуй че единствено сръбитъ иматъ развитъ култъ къмъ мъртвитъ и че думата вандализъмъ само за тѣхъ е останала непозната и чужда?"

Това становище привлече вниманието ми и ме предизвика да поставя контра въпросъ - дали е така?

Да, така е, но само споредъ сръбскитъ тълкувания, иначе фактографията убедително доказва точно обратното. Ето нѣкои случаи.

Още отъ сръдата на миналия вѣкъ княжество Сърбия, подъ ръководството на голѣмия държавникъ Илия Гарашанинъ, а и по късно, при освобождението на България, заграби обширни български земи съ компактно българско население. Неготинска, Нишка, Вранска и Пиротска околии бѣха провъзгласени, следъ анексията имъ, за Стара Сърбия, а българитъ въ тѣхъ за "прави сърби".

Въ началото на нашия вѣкъ сръбската експанзия се разкрили зловещо и надъ люлката на българската култура - Македония.

Въ течение на нѣколко десетилѣтия съ непознатъ до тогава държавенъ тероръ, повдигнатъ въ рангъ на държавна политика, всичко българско бѣше подложено на огънь и мечъ, за да се реализиратъ шовинистичнитъ великосръбски замисли на Стоянъ Новаковичъ, Милошъ Милоевичъ, Йованъ Цвиичъ и Александъръ Вайсъ, алиасъ Александъръ Беличъ, изразени въ сентенцията: Од Беча па до Белой мора, све српско постати мора - /Отъ Виена до Бѣло море, всичко трѣбва да стане сръбско/.

За да се осъществви това завоевателно дѣлю, българската, а съ това, и свѣтовната култура понесоха голѣми загуби. Вандалитъ въ пети вѣкъ разрушили Римъ за 14 дена, но той бързо билъ възстановенъ. На Балкана, по примѣра на Херостратъ, бѣха направени опустошения съ дълготрайни послѣдствия на територия по-голѣма отъ тази на сръбското Княжество.

Хиляди писмени паметници на древната българска култура, прочути черкви, манастири, параклиси, гробници на велможи, паметници на герои, военни и цивилни гробища, както и много турски джамии днесъ вече не съществуватъ. Онѣзи пъкъ български храмове, оцѣлѣли до днесъ сѣ преобразени отъ "специалисти реставратори" и сръбизирани до такава степенъ за да могатъ да се възприематъ като "сръбски". Такъвъ е случаятъ съ Погановския манастиръ, Съборната черква въ Пиротъ, манастира Св. Георги въ село Темско /Пиротско/, манастира Прохоръ Пчински, Суковския манастиръ и много други.

По особено варварски начинъ биваха унищожавани български военни гробища отъ I и II свѣтовни войни въ Цѣптъ, Прилепъ, Битоля, Скопие, Пиротъ, Царибродъ...

Въ гробището на Гази Баба въ Скопие почиваха нѣколко хиляди български бойци, които, отбранявайки Родината презъ Първата Свѣтовна война на южния фронтъ, учудиха свѣтътъ съ героизъмъ и увѣнчаха съ слава българското оржие. Между тѣхъ имало най-много македонски българи, доброволци.

Презъ кралство СХС гробището е било обрастло въ бурени, а презъ Титово време кръстоветъ били разхвърляни и върху коститѣ на нашитѣ спартанци построено студентското общежитие, което и сега е тамъ.

Такава бѣ сѣдбата и на паметника и военното гробище въ градъ Царибродъ, построени презъ военната 1942 год. въ знакъ на благодарностъ на българитѣ отъ пиротския край къмъ загиналитѣ братя. Следъ войната, сръбската "народна власт", чрезъ организирана "трудова" акция на Титовата омладина /младеж/, подъ ръководството на известния ренегатъ Тодоръ Славински, разруши вѣчния домъ на героитѣ. Започна ново робство и още по-жестокъ тероръ надъ живи и умрѣли. Нѣколко седмици по-късно паметникътъ и общата войнишка гробница бѣха минирани и вдигнати въ въздуха. Остана вѣчно въ паметта на поробения народъ само съдържанието на епитафътъ: ЗА БЪЛГАРИЯ ТЪ ЖИВѢХА, БИХА СЕ И УМРѢХА.

Тѣзи примѣри на дивашки вандализъмъ сѣ само малка частъ отъ хилядитѣ такива но даватъ ясна представа за жестоката сѣдба на голѣма частъ отъ единъ народъ съ тринадесетъ вѣковна история, не малко допринесълъ за всеобщата човѣшка култура.

Случаятъ съ тримата млади унгарци отъ Суботица послужи само за поводъ на горе изказаното и е, спрѣмо това за което спомънахъ, детска игра, но азъ го осяждамъ безусловно.

Сяко така, отъ името на всички миролюбиви българи въ нѣкогашната Югославия, осяждамъ рушителния агресивенъ походъ на сръбската армия подъ комунистическо ръководство срещу братския хърватски народъ, въ Херцег-Босна, Сръмъ и Далмация, където по старъ навикъ се стреля по невинни хора, училища, болници, джамии, черкви и гробища.

Стрелятъ, може би, затуй че "само тѣ иматъ развитъ култъ къмъ мъртвитѣ" както се казваше въ Н.И.Н.

Иронията е чудно понятие !

Царибродъ - Комарно, юний 1992



"Военната гробница - Царибродъ, разрушена следъ войната".

БЪЛГАРО-ГЕРМАНСКА СРЕЩА

По покана на фондацията "Хансъ Зайделъ", една отъ петѣтъ най-големите нѣмски фондации, българска парламентарна делегация на С.Д.С., възглавявана отъ г-нъ Александъръ Джеровъ, участвува въ заседанията, които се проведоха въ гр. Мюнхенъ отъ 14 - 17 юний 1992 година.

Българския Демократически Форумъ бѣ представенъ отъ инж. Георги Лазаровъ, членъ отъ Централното Ръководство на Б.Д.Ф., като представителъ на Б.Н.Ф. и г-нъ Русланъ Абаджиевъ.

Това бѣ първата проява на сътрудничество между БНФ и БДФ, което се установи съ решението на Конгреса на БНФ, представители на дветѣ организации да участвуватъ въ управата на едната и другата организации.

Резултатитѣ отъ срещата сѣ отъ голѣмо значение.

Вторият ден от Конгреса

Преди да се пристъпи към изборъ на новъ ЦУС на БНФ д-ръ Иванъ Дочевъ направи декларация, че той счита, че съ победата надъ комунизма, която бѣ извоювана съ изборитѣ презъ октомврий 1991 г. и съ неговото участие, се поставя достоенъ завършекъ на неговата шестдесетъ годишна дейностъ противъ комунизма за българския народъ и България. Той смѣта, че е време да не заема повече постъ въ ръководството на БНФ, а да остане само Почетенъ Председателъ, за какъвто преди десетъ години бѣ провъзгласенъ, като заяви, че до края на живота остава на поста си и винаги когато има нужда отъ неговата помощ ще се отзове и даде всичко каквото може.

Дейността на д-ръ Дочевъ е припозната отъ БНФ съ всеобщи адмирации и винаги ще бѣде високо ценена, но сега Конгресътъ уважава неговото искане, като е сигуренъ, че винаги ще може да разчита на неговата подкрепа.

Следъ това се пристъпи къмъ изборъ на новъ ЦУС на БНФ. Отъ името на номинационната комисия г-нь Цоню Градинаровъ предложи листата за новъ ЦУС на БНФ, който бѣ избранъ единодушно, съ мандатъ за две години, както следва:

Президиумъ: д-пл. инж. Александъръ Дърводѣлски - САЩ, д-пл. инж. Георги Лазаровъ - Германия, г-нь Петъръ Кировъ България, г-нь Маринъ Мариновъ - САЩ и д-ръ Ангелъ Тодоровъ - Канада.

Секретаръ: Симеонъ Сараивановъ.

Касиеръ: Крумъ Радевъ.

Съветници: Цоню Градинаровъ, Миро Герговъ, Тодоръ Тодоровъ, Драгомиръ Загорски.

Контролна комисия: Председателъ д-ръ Величко Велевъ, членове Петъръ Николовъ и Валери Йордановъ.

Редакционенъ Комитетъ: Драгомиръ Загорски, д-пл. инж. Александъръ Дърводѣлски и д-пл. инж. Георги Лазаровъ.

Бордъ на Директоритѣ: д-ръ Стефанъ Станевъ - Тексасъ САЩ, д-пл. инж. Георги Поповъ - Германия, д-ръ Илия Поповъ - Бразилия, г-нь Стефанъ Кашевъ - Турция, г-нь Живко Сребровъ - Австралия, д-ръ Иванъ Добревъ - Бритиш Колумбия Канада, д-ръ Ас. Дърводѣлски - Илиноис САЩ, г-нь Енрико Делъ Белло - Италия, г-нь Михаилъ Михайловъ - Калифорния САЩ, г-нь Атанасъ Георгиевъ - Нова Зеландия, г-нь Емилъ Атанасовъ - Нью Йоркъ САЩ, г-нь Иванъ Ивановъ - Испания, г-нь Петъръ Банковъ - Квебекъ Канада, г-нь Никола Янакиевъ - Еванстонъ САЩ, д-ръ Михаилъ Нерезовъ - Венецуела, г-нь Лука Арсовъ - Никарагуа Фалсъ Канада, г-нь Наско Бочевъ - Бразилия, г-нь Йосифъ Загорски - Швейцария, д-пл. инж. Стефанъ Арnaudовъ - Нью Джерси САЩ, г-нь Петъръ Петровъ - Австралия, г-нь Иванъ Трайковъ - Австрия, г-нь Петъръ Захаровъ - Чехословакия, г-нь Кирилъ Кировъ - Англия, г-нь Захари Преславски - Холандия, г-нь Димитъръ Бойковъ - Калифорния САЩ, г-нь Димитъръ Николовъ - Отава Канада, г-нь Георги Антоновъ - Аризона САЩ, г-нь Йорданъ Ивановъ - Флорида САЩ, г-нь Бориславъ Борисовъ Чикаго САЩ, г-нь Симеонъ Семовъ - Саутъ Каролайна САЩ.

Въ отдѣла разни г-нь Маринъ Мариновъ направи предложение да бѣде назначена комисия, която да напише историята на БНФ. Предложението се прие.

Съ това се изчерпи двевния редъ на Конгреса. Отецъ Йорданъ Вичевъ прочете молитва за благословяване изпълнение решенията на Конгреса. Следъ 12:00 ч. на обѣдъ Конгреса бѣ официално закритъ, завършвайки работата си съ пъленъ успѣхъ.



Конференция на свѣтовната лига за свобода и демокрация

Отъ 9 до 12 августъ 1992 г. въ градъ Будапеща, Унгария се състоя годишната конференция на Свѣтовната Лига за Свобода и Демокрация. За първи пътъ отъ 40 г. конференцията се състоя въ една отъ довчерашнитѣ поробени отъ комунизма страни. България бѣ представена на конференцията отъ делегатъ на БНФ д-пл. инж. Георги Лазаровъ отъ Германия. Конференцията проведе засе-

данията си въ Терминалъ Хотелъ. Присѣтствуваха делегати отъ цѣла Европа, Америка, Далечния и Близъкъ Изтокъ, Африка, Австралия и нарочна делегация отъ АБН на чело съ г-жа Слава Стетско, представляваща Украйна и другитѣ свободни сега страни отъ бившия Съветски Съюзъ. Конференцията приключи работата си и завърши съ отличенъ успѣхъ.

Организиранъ пикникъ и срѣщи съ делегатитѣ отъ България

По случай Конгреса, клонътъ на БНФ въ Чикаго устрой на 7 юний 1992 год. следъ обѣдъ пикникъ въ Шилеръ Паркъ, където всички делегати на Конгреса бѣха поканени като гости. Надъ 300 български емигранти отъ Чикаго и околността се стекоха на пикника, отлично организиранъ отъ членоветѣ на клона въ Чикаго.

За изненада на всички, тамъ се явиха въ разкошни национални носии д-ръ Величко Велевъ, съпругата му Анн-Май и тѣхната малка дъщеря. Това предизвика голѣмъ интересъ. Всички прекараха много добре, този пикникъ бѣ единъ прекрасенъ завършекъ на Конгреса. Същата вечеръ, въ дома на инж. Дърводѣлски бѣ прожектиранъ, за делегатитѣ на Конгреса, историческия филмъ за изборитѣ презъ октомврий 1991 год. въ България и участието на делегацията на БНФ, изработенъ отъ д-ръ Христо Поповъ.

По време пребиваването си въ Чикаго делегатитѣ отъ България бѣха гости въ дома на инж. Дърводѣлски, който има грижата да имъ покаже забележителноститѣ на града. Заедно съ г-нь Мичевски заведоха делегатитѣ въ Ниагара Фалсъ за да видятъ грандиозния водопадъ. Делегацията бѣ поканена въ дома на г-жа д-ръ Паприкова, сжир така отъ г-жа Ружа Попова, а въ Буфало делегацията бѣ на вечеря въ дома на г-нь Миро Герговъ, председател на клона на БНФ. За съжаление делегацията не можа да посети Канада, където д-ръ Ангелъ Тодоровъ бѣше уредилъ посрещане. Д-ръ Тодоровъ и други дейци отъ БНФ дойдоха въ Ниагара Фалсъ, САЩ, където сем. Димо Русеви даде вечеря за всички.



Сем. д-ръ Велеви, д-ръ Дочевъ, г-нь Златаровъ и г-нь Кировъ съ съпругитѣ си.

На 14 юний 1992 г. делегацията пристигна въ Ню Йоркъ и гостува въ дома на инж. Стефанъ Арнаудовъ, който подпомогнатъ отъ Петъръ Николовъ организира обиколка до Атлантикъ Сити и посещение на д-ръ Дочевъ въ дома му въ Манахавкинъ. По време на това посещение се води разговоръ за бъдещата съвмѣстна дейностъ на БНФ и БДФ въ България. Бѣ организирано интервю на пресата съ г-нь Златаровъ, публикувано на първа страница, което бѣше отъ голѣмо значение за популяризиране визитата на Делегацията отъ БДФ въ Америка.

Вестникъ "The Beacon"

The Beacon, Thursday, June 25, 1992, Manahawkin, NJ



Bulgarian freedom fighter Vassil Zlataroff shares memories with Ivan Docheff of Stafford Township.

Bulgarian freedom-fighter pays a visit to Manahawkin

By DARCIE BORDEN STAFFORD — Vassil Zlataroff lived three years and nine months in a cell, alone, with nothing to look at but a concrete floor and concrete walls. He was given very little food and weighed only 70 pounds.

But he was a 70-pound man who fought underground for democracy in his Bulgarian homeland, regardless of the punishment. Overall, the freedom-fighter spent 19 years in Bulgarian prisons and was sentenced to death in 1948 for fighting against the communism that was finally recently overthrown.

"You couldn't imagine what America was for us. America was our hope," Vassil Zlataroff

Zlataroff's fighting paid off, he is now president of the political party in Bulgaria called the Bulgarian Democratic Forum, which along with the United Democratic Forces now governs the country. Zlataroff is part of the new Bulgarian Parliament, elected in October, 1991.

He began fighting for democracy at 23 years old after finishing law school, and now at 73 years old, he still believes that America has what Bulgaria needs.

"You couldn't imagine what America was for us. America was our hope," he said at the Ocean Acres home of Ivan Docheff, who led the Bulgarian National Legion before Russians invaded Bulgaria in 1944 and appointed a communist government. Docheff, 85, was invited to Bulgaria recently to participate in the October elections and support the anti-communist movement.

"I was in cells from where some men vanished, but I always thought I was fulfilling a duty for my nation," Zlataroff, a resident of Jambol, a Bulgarian town of 100,000 people, told a group of friends at Docheff's home on an invitation by the Bulgarian National Front, the Bulgarian exiles' organization of which Docheff is president.

Zlataroff and his delegation recently attended the Congress of the National Front, held in Chicago, Ill. Then, they visited Buffalo and Niagara Falls.

Docheff called them "brother parties working together for the same cause."

Zlataroff is also chairman of the National Security Commission in the Bulgarian Parliament. The Commission is investigating the crimes the communists committed while they ruled the country. Some of the communists who still live in Bulgaria are currently trying to hide and destroy their old files, Docheff said.

The communists stole billion out of Bulgaria and are using the money to establish businesses in other countries currently, Docheff added. They also are looking for investments in America, and the western powers must help investigate, he said.

Bulgaria is currently working to establish democracy, however. "Bulgaria is like an open page — you can write anything on it," Docheff said to describe the country's present status.

"We've discovered democracy forever," Zlataroff declared with obvious pride.

The Bulgarian Democratic Forum has been fighting communism for years.

"We were prophets," Zlataroff said.

The Forum tried to combat the way the communists played with people's minds, he said.

Docheff risked his life when he went back to his Bulgarian homeland in October. The communists issued three death sentences against him in 1945, charging him with "crimes against humanity."

Docheff had fled to Austria to avoid the death sentence. He averted an assassination attempt in Austria, and again in New York.

Най-дългата борба

Непосрѣдствено следъ 9 септемврий 1944 година, бѣха отзовани всички служители отъ легацитѣ въ странство. Завърнатитѣ се бѣха избити или пратени по лагери и затвори. Останалитѣ на Западъ бѣха обвинени за шпиони и подведени подъ сѣдебна отговорностъ като предатели.

Нѣколко месеца следъ окупацията на България, всички легации бѣха подмѣнени съ персоналъ отъ току-освободени криминални престѣпници или последнитѣ отръпки на селото, които не знаеха да пишатъ дори на матерния си езикъ, но поради благодарностъ къмъ режима, станаха най-вѣрни служители на комунизма. Брутални и невъзпитани, преминали набързо презъ школитѣ на тайнитѣ разузнавателни служби, тѣ свободно се разхождаха по улици и заведения и преследваха обранитѣ до кости емигранти. Заплашваха ги и строго предупреждаваха работодателитѣ имъ да не ги приематъ.

Следъ войната, западниятъ свѣтъ призна комунистическия режимъ. Приеха тѣхнитѣ легации, а министри и служители снабдени съ жълти паспорти получиха дипломатически имунитетъ. И най-малки прояви срещу такива лица означаваше - затворъ. Демонстрации срещу легации се бламираха и се взимаха най-строги мѣрки противъ будни емигранти, особено когато се очакваха гости отъ нѣкоя комунистическа страна. Западната полиция закриляше официалнитѣ пратеници, които правѣха организационни и годишно-отчетни събрания. За най-малки прояви срещу тѣхъ, търсѣха защита отъ обранитѣ на сигурността. Ставаха отвлечения на емигранти...

Какво можеше да правятъ тогава емигрантитѣ за да бѣдатъ полезни на Родината? Всѣки мислѣше за оставенъ домъ и семейство, мѣчеше се да посрѣщне наличнитѣ разходи и по тайни пѣтица да подпомогне близкитѣ си. Емигрантитѣ идваха голи и боси и трудно намираха работа. По-буйнитѣ бѣха заставяни да даватъ обещания предъ полицията, че нѣма да се занимаватъ съ политическа дейностъ и отъ всѣюде се парираше каква и да е акция срещу комунистическия представителъ. Единствениятъ отдушникъ за саботиране на комунистическия машиници бѣ ПЕРОТО. Излизаха бедни списания, субсидирани отъ емигранти, писани отъ аматьори.

Въ Виена, Табаковъ печаташе "Свободенъ народъ". Въ Франкфуртъ излизаше "Български воинъ", редактиранъ отъ майоръ Банковски. Въ Парижъ "Нашъ пътъ" отъ анархиститѣ. Въ Америка се редактираше отъ г-жа Гѣбенска сп. "Лѣтъ", органъ на писателитѣ въ изгнание. Най-бойкото и дълготрайно списание остана "Борба", органъ на Националния Фронтъ. Освенъ политическата дейностъ, покойниятъ вече редакторъ д-ръ Георги Паприковъ организираше събрания въ Европа, събираше голѣма частъ отъ борческата емиграция и списанието се издържаше отъ волни дарения. Благодарение на разумно водена политика отъ елитната емиграция сп. "Борба" излиза редовно до днесъ съ добра информация.

Виена гѣмжеше отъ комунистически пратеници, "културни аташета", "дипломати", "търговски представители" до дребни "служители". Силата и нахалството имъ нѣмаха граници. "Културни аташета" и доносчици се навъртаха около здравата българска емиграция и дебнѣха да чуютъ нѣщо за да си пишатъ активъ предъ крепителитѣ на режима. Въ руската черква се събираха повече предатели отъ колкото Богомолци или такива, които чакаха нѣкаква помощ отъ легацията. Тамъ се размѣняха "мнения" и правѣха услуги въ зависимостъ отъ "услугата"...

Освенъ въ руската черква, агентитѣ правѣха доклади въ клуба на комунистическия "културенъ домъ" - "Кирилъ и Методи". Отъ тамъ разпространяваха отровното списание "Новини" изпълнено съ лѣжки и пропаганда. Отъ тамъ изпращаха покани на сътрудници и симпатизанти на режима за събрания и гощавки.

Единствениятъ начинъ за съпротива срещу подтиснитѣ оставаше пакъ ПЕРОТО съ което драскахъ тѣхнитѣ уловки отъ списания и покани и ги връцахъ съ подписа си.

Не руската черква! Не изпратенитѣ попове! Не "културния домъ" за мечешки услуги, нито заявления и молби до австрийскитѣ министерства имаха силата да помогнатъ за изходна виза на жена ми съ детето и майка ми.

Отказваха брутално. Отказваха безпричинно и ме заплашваха. Търсѣхъ правата си съ десѣтки молби и статии и трѣгнахъ по пътя на отмящението.

Снимката направи Георги Трайковъ, представител на БНФ, който заедно съ своя синъ развиват ползотворна дейностъ срещу остатъците отъ комунизма въ Виена



Въ австрийската столица на улица "Аржентиниеръ" комунистите поставиха плоча съ образа на международния престъпникъ Георги Димитровъ съ надписъ: "Голѣмиятъ синъ на българския народъ". Тази подигравка и унижение за България подбуди пострадалите емигранти и нѣкой даде сигналъ.

Една сутринъ отъ вензела тече чевена блажна боя. "Културнитъ аташета" го миеха и кипѣха отъ злоба. Това много ми допадна. На свой редъ и азъ грабнахъ найлонова торбичка съ блажна боя и я мѣтнахъ въ муцуната на "Лайпцигския подпалвачъ". Боятъ се изля чакъ до паважа. Комунистите продължаваха да миятъ. Редувахъ се два - три пѣти съ други съмишленици, които не познавахъ за да имъ стисна ръцетъ. ... Но имаше и по-смѣли. Димчо Георгиевъ подпали вратата на българската легация срещу Нова-та 1965 година и лежа въ виенския затворъ.

Сящата година, гордостъ изпълни гърдитъ ми. Имало и по-смѣли отъ Димчо Георгиевъ! Съпругата ми прегърнала петгодишното ми дете, премина три граници нелегално, безъ никакви документи и смая австрийската полиция.

По ирония на съдбата, комунистическата преса писа на първа страница: "Нѣма земна сила, която да спрѣ борещитъ се за свобода африкански народи". Задраскахъ "африкански", писахъ български и го върнахъ обратно.



Бѣхъ щастливъ, но имаше хиляди сънародници, които очакваха свободата. Борбата продължаваше. Уговорихме се съ д-ръ Паприковъ за нова акция! Той донесе 500 покани върху комунистически бланки, но съ борчески текстъ, които разпространихъ отъ най-различни пощенски станции.

Следъ падането на Живковия режимъ открихъ една отъ задочнитъ си присъди при закрити врати - врагъ на народа !!!

Берлинската стена рухна. Хонекеръ влезе въ затвора. Защо Запада още търпи и храни изпратенитъ комунистически агенти провокатори и терористи? До кога въ Виена на "Argentinier strasse" ще се мядри плочата на най-голямия престъпникъ следъ Сталинъ ?

Драгомиръ Загорски



BULGARISCHE KULTURVEREINIGUNG
„KIRIL und METHODI“

1040 WIEN, SCHWARZENBERGPLATZ 10/2 - TELEFON 65 45 52
(EISKE SCHWINDGASSE - PRINZ-EUGENSTRASSE)

До всички
сънародници в Австрия. **ПОКАНА**

Виена, 30 август 1974 г.

Ръководството на Българската културно-просветна организация "Кирил и Методий" във Виена, Ви ками да присъствувате на

тържественото събрание по случай

**НАЦИОНАЛНИЯ ПРАЗНИК НА
Народна република България**

и по случай избиването на 100,000 български патриоти от кръволиците - комунисти олед 9 септември 1944 год.

което ще се състои

на 8 СЕПТЕМВРИ 1974 ГОДИНА, НЕДЕЛА, 9.30 часа
в салона на

БЪЛГАРСКИЯ КУЛТУРЕН ДОМ

1040 WIEN, SCHWARZENBERGPLATZ 10/2

След тържествената част ще бъде прожектиран
БЪЛГАРСКИ ИГРАЛЕН ФИЛМ:

"КАК РУСНАЦИТЕ ПОРОБИХА БЪЛГАРИЯ"

Уверенъ, че ще почетете с присъствието си един от най-чернитъ празници в историята на нашия народ Ви поздравяваме най-сърдечно!

от РЪКОВОДСТВОТО

ПОВЕЛЯ НА ВРЕМЕТО

Дя н к о М а р к о в ъ

Философитъ и "пророцитъ" отпреди столѣтие, които вѣщаеха, че ХХ вѣкъ ще сложи кръсть на национализъма, не познаха. Кръсть бѣ сложенъ на лѣво-радикалния интернационализъмъ, отхвърленъ бѣ безличниятъ космополитизъмъ. Краятъ на хилядолѣтието се ознаменува съ пълния провалъ на "поправачитъ на свѣта" и тържеството на национализъма въ свѣтовенъ обхватъ. Не на настѣпателния, имперски и завоевателенъ национализъмъ, чиито последни трагични конвулсии съ тревога следимъ у съседитъ, а на ДЕМОКРАТИЧНИЯ НАЦИОНАЛИЗЪМЪ, чиято сжщностъ лаконично ясно е изразена въ възрожденската формулировка: "ВСЪКИМУ СВОЕТО". Само на тази основа сж възможни истински, искрени и трайни интеграционни процеси: конфедерирание, федерации, отхвърляне на граничните бариери, стопанско и духовно сближение на народитъ. Както бѣ отдавна предвидено, нациитъ се оказаха устойчивитъ исторически индивиди, които изграждатъ свѣтовната култура и съ творческия приносъ дори на най-малкитъ, обуславятъ напредъка въ свѣтовенъ обхватъ. Гордѣемъ се че сме носили отъ детски години знамето на този национализъмъ и сме му останали вѣрни до край. Гордѣемъ се - въпрѣки опититъ на мнозина да му придадатъ значение на недостойно, дори позорно клеймо.

Днешнитъ наши млади доморасли демократи - абстрактни хуманисти, философи, литературни критици, мнозина отъ които поеха сждбата на Отечеството при съмнителни обстоятелства, сж склонни да спорятъ, кой колко седмици, дни или часове преди другия се е изявилъ като дисидентъ и съ това е допринесълъ за спасяването на страната отъ комунизъма. Забравятъ, а може би и не знаятъ тѣзи млади и несъмнено надеждни строители на утрешна България, че по времето, когато тѣ развиваха способноститъ си, оформяха личността си въ университети и колежи, добиваха научни степени и звания, шетаха по свѣта - свободни и благословени - в затворитъ на червенитъ тирани гинѣше - забравилъ вече самъ той, колко лѣта - националистътъ Илия Миневъ, подлюжилъ се на самоунищожителна гладна стачка, за да внуши на младитъ българи да не се страхуватъ отъ чудовището Д.С.; въ

смъртоноснитъ карцери на Пазарджишкия затворъ, отгдето само единици - необикновено силнитъ физически и духовно хора - излизаха живи, отстояваха човѣшкото си и гражданско достойнство. А при първата имъ среща въ "кучкарницата" съ двойнитъ решетки между младия затворникъ, националиста Бойко Чилингировъ - съ баща му - стария затворникъ полковникъ Чилингировъ на въпроса на бащата "А ти пъкъ защо влѣзе тукъ, си не?", младежътъ даде безсмъртенъ отговоръ въ духа на старитъ спартански времена: - "Срамъ ме бѣ да стоя вѣнъ, тате!"

Да говоримъ ли за Василь Узуновъ, за смѣния момъкъ, който пое затворническия жребий още почти дете, за да излѣзе следъ 28 години, погубенъ деятеленъ животъ, - въпрѣки всичко, все още жизненъ, готовъ на саможертва за вѣрата и идеитъ си? А скитникътъ-затворникъ Василь Златаровъ - две десетилѣтия възпитателъ и вдъхновителъ на младитъ, които влизаха и излизаха отъ всички затвори и лагери въ страната, отнасяйки съ себе си по частица отъ несломимия му духъ и вѣра! А лишенитъ отъ животъ, които останаха завинаги въ насъ и въ трагичната история на нашето време? Да изброяваме ли още?

Тѣзи хора воюваха при най-тежки условия ЗА НАСЪ, къмъ които сждбата бѣ по-благосклонна, за да ни вдѣхнатъ вѣра и смѣлостъ да устояваме въ "свободния" животъ срещу коварнитъ изкушения и заплахи на деспотичната система и да останемъ такива, каквито трѣбваше да бждемъ. Тѣ вѣрваха въ насъ, както ние вѣрвахме въ тѣхъ. И ние воювахме съвмѣстно и дочакахме развиделяването, за да се прегърнемъ съ гордото съзнание, че не се пречупихме, не изневѣрихме. Устояхме.

П О Б Е Д И Х М Е !

Снизходително се усмихватъ оцѣлелитъ мъченици на напѣнитъ отъ страна на "елитарнитъ дисиденти" да изтъкватъ приоритета и приноса си за промѣната. Историята е справедливъ сждникъ. Ще отдаде всѣкому заслуженото. По достойнство.

Но когато страната се гърчи въ конвулсиитъ на мъчителната промѣна, чиито завършекъ още никой не може да съзре, единъ тревоженъ въпросъ боде умоветъ и душитъ

ни: - Защо не сме всички заедно, братя ?
Този въпрос извиква П О В Е Л Я Т А
Н А В Р Е М Е Т О, до което доживяхме:

Всички пресилени мотиви отъ личенъ честолобивъ характеръ трѣбва да бждатъ отхвърлени като ненуждна дреха въ зноенъ день. Различия въ позиции по отдѣлни проблеми, въ оценки и виждания за бъдещето не бива да ни раздѣлятъ. Тѣ сж въ сжщностъ богатството на нашата срѣда. Насъ ни свързва нѣщо много по-важно и силно, което никоя друга обществена сила не притежава: взаимното довѣрие, калено и проверено въ условията на най-тежки изпитания; вѣрата ни, която историята оправда; волята ни да

служимъ на отечеството, както ВЕЛИКИЯТЪ ни завеща: "...до смъртъ или освобождение, па ако ще подирѣ ни турятъ да пасемъ паткитѣ !"

България има нужда отъ хора, които сж готови да пасатъ паткитѣ ѝ ! България има нужда отъ насъ ! Повече отъ всѣкога.

Повелята на времето, на която всички ние трѣбва да се повинимъ, е една:

Сплотени въ нерушимо братско единство, докрай нераздѣлни, въ името на ония, чийто животъ бѣ рано покосенъ, въ името на нашата и тѣхната вѣра, въ името на бъдещето на Отечеството !

"Преломъ", 10 юний 1992

Изъ американската преса

THE WALL STREET JOURNAL WEDNESDAY, JULY 15, 1992

Macedonia Confusion: Tito Is to Blame

The confusion between ancient Macedonia and present Slav "Macedonia" dates from 1945 when Tito found an ingenious way to ensure that Bulgaria would not claim Southern Yugoslavia, whose population is mostly Bulgarian. He did this by defining a new nation into existence, the "Macedonians." These new "Macedonians," who speak a Bulgarian dialect, may have been brainwashed by communist propaganda to believe they are the descendants of Alexander the Great rather than Bulgarians, but that does not mean we have to be taken in by this. Indeed, Greeks object to the use of the name Macedonia by the new republic. They have the right to defend against any foreign attempt to steal parts of the Greek history, identity and heritage.

Македонска конфузия: Тито е виновенъ

По поводъ една статия на Жоржъ Мелонъ въ "Wall street Journal" относно ситуацията на Балкана, г-нъ Константинъ Мегирисъ отъ университета Станфордъ пише въ сжщия вестникъ следното:

"Той (г-нъ Мелонъ) изглежда иска да загатне, че днешнитѣ югославски "Македонци" сж потомци на древнитѣ Македонци. Фактически, днешнитѣ македонци сж славяни, които сж се заселили на Балкана следъ шестия вѣкъ и нѣматъ нищо общо съ древнитѣ македонци. Алесандъръ Велики, около 4-ия вѣкъ преди Христа, разнесе гръцката цивилизация по свѣта, а не славянската. Археологични находки въ Македония, както и гръцката литература отъ 5-ия до 1-ия вѣкъ пр. Хр. показватъ безсъмнено, че цивилизацията и културата на древнитѣ македонци сж гръцки...

... Смѣшването на древнитѣ македонци и сегашни славяни-македонци датира отъ 1945 година, когато Тито намѣри единъ хитъръ начинъ да предотврати претенции на България къмъ южна Югославия, чието население е предимно българско. Той стори това, като създаде една нова нация "Македонци" Тѣзи нови "македонци", които говорятъ единъ български диалектъ, може би сж били подлъгани отъ комунистическата пропаганда да вѣрватъ, че сж потомци на Алесандъръ Велики, а не българи, но това не значи, че ние трѣбва сжщо да бждеме подведени." Гърцитѣ сж противъ използването на името Македония отъ страна на новата Република. Тѣ иматъ право да се защитаватъ срещу всѣки външенъ опитъ да се открадне частъ отъ гръцката история, идентитетъ и наследство" Б.Р.

Съгласяваме се напълно съ гореизложеното отъ г-нъ Мегирисъ и логично се запитваме - нѣмаме ли сжщото право и ние българитѣ-да се защитаваме срещу опититѣ да се открадне не само частъ отъ българската история, но и части отъ българска земя ?

Пълно ликвидиране на комунизма в България!

За да се осигури възможността за изграждането на една демократична и благоденствуваша България, императивна необходимост е да се ликвидира напълно съ комунизма. Победата въ изборитъ презъ октомврий 1991 е само едно начало по пътя на пълната декмунизация. За жалостъ, темпото на този процесъ е извънредно бавно. Все още въ президентството, министерствата, посолствата, кметствата, радиото, телевизията и държавнитъ предприятия ръководни мѣста се заематъ отъ бивши или настоящи комунисти.

Арестуването на последнитъ трима комунистически мин.- председатели Гриша Филиповъ, Георги Атанасовъ и Андрей Лукановъ е една решителна стѣпка, която се посреща навсякъде съ одобрение. Трѣбва да последва законъ за отнѣмане гражданскитъ права на тѣзи, които сж заемали ръководни позиции въ Терористичния Комунистически режимъ: да се конфискуватъ имуществата на всички, които не могатъ да докажатъ какъ сж ги придобили, да се взематъ строги мѣрки срещу престѣпността.

Демокрацията не означава хаосъ, а редъ и законность!

По пътя на изграждане на възродена България стои и въпроса за Търновската Конституция. Въ тази насока необходимо е да се даде пълна подкрепа на проектозаконна внесень отъ 13 депутати отъ СДС, който гласи: "Обявява се нищожността на закона за допитване до народа /за референдумъ/ за премахване на монархията и провъзгласяване на република." Като бариера за демократичното развитие стои и въпроса за

Народния съдъ. Този съдъ бѣше оръдието на червенитъ терористи, съ което тѣ обезглавиха нацията ни. Регенти, Министри, Нар. Представители, генерали, чиновници, селски стопани, индустриалци и интелектуалци, ученици, дори и деца бѣха най-безогледно избити. Въ Нар. Събрание 6 депутата отъ СДС внесоха проекто законъ за обявяване недействителността на закона за Народния съдъ. Като глутница вълци, комуниститъ надигнаха вой противъ проекто закона, дори потърсиха помощ отъ комунистическитъ партии въ нѣкои западни страни, заявявайки, че прокарването му означавало реабилитация на фашисти и нацисти. Демократичниятъ Западъ познава добре терористичното минало на компартиятъ и не ще се подаде лесно на тѣхната пропаганда. Напротивъ, едно отнѣяне на закона ще означава сжъсване съ варварското близко минало и връщане въ срѣдитъ на цивилизования свѣтъ. Комуниститъ знаятъ, че съ отнѣна на закона за Народния съдъ ще бѣде подирена отговорность отъ тѣзи, които сж ги наложили, тия които сж издавали присѣдитъ и изпълнявали екзекуциитъ. Тази отговорность ще бѣде отговорность за извършени убийства.

Нашиятъ народъ съ затаенъ дѣхъ чака да види какво ще стане. Ще могатъ ли комуниститъ да се спасятъ отъ отговорность и наказание? Ще изпълни ли задачата си новото демократично управление и оправдае даденото му довѣрие като въведе справедливостъ и законность?

Престѣпницитъ трѣбва да отговарятъ за дѣлата си! Правдата трѣбва да възтържествува!

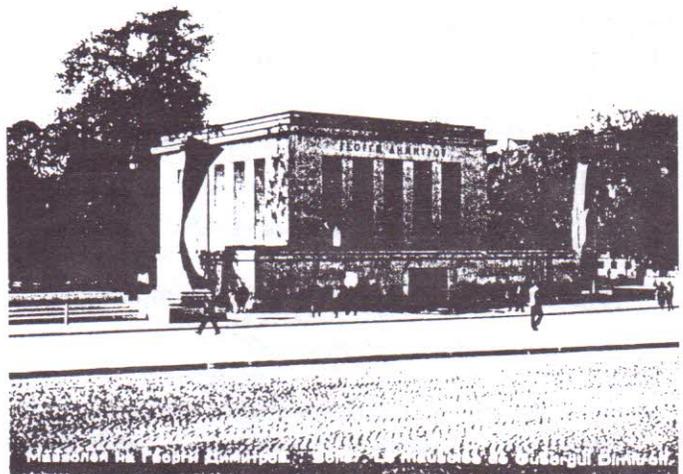
Борба

Общината нѣмала пари!

Или нѣма сили да изхвърли загнѣздилитъ се партийни служители на Държавна сигурность, които се радватъ на мъртвата бѣрлога и чакатъ да възкрѣстне вожда имъ за да ги поведе отново къмъ убийства и грабежи !!!

Бригада отъ трудови войски само за две седмици изкопа основитъ и издигна невзрачнитъ курникъ за балсамирания предателъ на България.

Нима днешниятъ министъръ на войната нѣма сили да издаде заповѣдь до една рота войници да го разглюбятъ? Или общината не може да събере доброволни бригади да махнатъ отъ центъра на столицата спомена за тежкото робство !!!



България изживява политическите си колизии... Какво да очакваме до есента и след това?

Оригиналният правопис запазенъ.

ГЕОРГИ ТАХОВ - редактор във в. "Българска корона" - София

Някой нарече политическият живот - "политически театър във България". Почти по същият начин нарекоха и събитията в парламента. При всички случаи - касае се до сблъсъци на драма, която обхваща цяла Източна Европа. И все пак, събитията в България имат нещо свое и спесифично. Често пъти дори събитията са трудно обясними. Те са извън логиката на нещата!

Представете си - водещата сила в парламента, СДС, работи по конституция, която нейните политически лидери отказаха да подпишат. Това бе групата на 39-те, която миналата година проведе своята гладна стачка и напусна парламентарната зала - именно за да не подпише конституцията. Те я обявиха за негодна, пропита от социалистически дух, изфабрикувана от политици които се опитват да наложат на обществото комунистическото си мислене. Голяма част от същите тези депутати и сега държат за възстановяване на Търновската конституция, разбира се, чрез осъвременяването ѝ. В традиционната Търновска конституция страната е определена като монархия и няма какъвто и да е абзац в който да се споменава за президент или президентска институция.

Дори само споменатото до тук подсказва каква политическа КОЛИЗИЯ преживява страната. Не са тайна и останалите конфликти между СДС и опозицията, между част от СДС и президента, между правителството на СДС и президента. Въобще не споменавам за т.н. СДС - център, тъй като той остана без какъвто и да е електорат. Не само това, политици като Петър Дертлиев и Петко Симеонов влязоха в съглашение с БСП /к/ и нанесоха тежки поражения на декомунизацията.

Работата по процесите най-после започна. Главният прокурор Иван Татарчев показа, че нищо не може да му повлияе при търсенето на отговорност за минали престъпления. На улица "Развигор" 1, където през 1985 г. бе задържан и пишещият настоящите редове - /с обвинение по акростиха "Долу Тодор Живков"/ се озоваха Андрей Луканов, Георги Атанасов, Гриша Филипов, Милко Калев Балев, Чудомир Александров, Йордан Йотов и др. "висши държавници". Не случайно споменах, че познавам килиите на

Централното следствено отделение. Докато през 1985 г. нямаше човек който да не минава със страх по ул. "Развигор", сега в улицата се е настанил "палатъчен лагер". Привърженици на СДС протестират срещу търсенето на отговорност на онези, които доведоха страната до морална, икономическа и културна катастрофа. Разсипани са милиарди долара, страната, както се изказа проф. Ал. Чирков се оказа буквално "ОБРУЛЕНА", но в името на т.н. "помирение" процеси според протестиращите не трябвало да се провеждат. Пред вратите на "Развигор" се събира "подписка" с цялата наглост на социалистите. Разбира се, това са само част от виновните, защото останалите са извън страната. Колкото и да е алогично, някой са дори по посолствата. Един конкретен случай... Наскоро съпругата на убития през 1944 г. художник и журналист Райко Алексиев, редактор на в. "Щурец" позвъняла в нашето посолство в Германия. Обадил се женски глас. Услугата била отказана. Г-жа Алексиева се възмутила:

- Защо се държите така? Вие да не сте комунистка...

Какво е било стъписването ѝ, когато от другата страна ѝ отговорили:

- Разбира се, че съм комунистка. Тук сме 80 процента комунисти. Вие не знаете ли това...

Може да звучи куриозно, но се спирам на този конкретен случай за да се разбере колко нагло се държат в редица случаи лицата останали от тоталитарният режим. Най-лошото е, че много от същите тези икономически експерти в чужбина се включиха в бизнеса за своя сметка, или в така нареченото "пране на мръсни пари" на партията. Средства, които вече изтекоха по невидими пътища включени в най-различни международни фирми. В интерес на истината ще спомена, че СДС прави всичко възможно да се открият тези "тайни ходове" в бизнеса, което не е толкова лесно. Обяснимо е, защо БСП /к/ пожела да се гласува недоверие на правителството на Филип Димитров, защо се блокира закона за връщането на земята, защо затруднява реституцията, защо спъва икономическата реформа. Трусовете бяха отложили процесите, търсенето на отговорност, хващането на следите по изтеклите

извън страната средства. Опитана бе дори стачка в транспорта, като шофьорите поискана заплати три пъти по-високи от лекарите и медицинските работници, да не говорим за останалите браншове. Стачката не успя, но показа че противниците на промяната са способни на всичко, само и само да отворят пробиви в българската икономика от която да ИЗТЕКАТ субсидиите, да настроят едни социални слоеве срещу други, да създадат недоверие към реформите.

Бившата номенклатура се възползува от всеки конфликт, затруднение, проблем, от всичко което би забавило нещата с някоя година, месеци, дори дни. Най-неприятни са конфликтите вътре в СДС. В един момент, когато БСП /к/ предложи да се гласува недоверие на председателя на парламента Стефан Савов, той се задържа на мястото само с собствения си глас. Гласуването бе тайно. 11 души от СДС гласуваха срещу него. Как може да се обясни това? Нека читателят сам си отговори.

България наистина преживява политически колизии. Крайно негативно подействува и опита да се игнорира Н. В. цар Симеон от политическата сцена. Пръв пое инициативата Петър Дертлиев. В дисонанс с разбирателството на сините се оказаха т. н. "републиканци". Цар Симеон II който години наред бе най-значителната фигура обединяваща българската емиграция, надежда за бъдещето, активно работещ и в момента за установяването на България на международната сцена и понастоящем получава стотици писма, призови и запитвания от стра-

ната - работещ не по-малко активно извън нея. Това не се нрави никому и то е известно на кого. Но той вече има своя Пресслужба, излиза в. "Българска корона" в не малък тираж, дава изявления, с интерес се следят срещите и контактите Му. В условията на окупация "референдумът" за република на 8 септември 1946 г., фалшифициран от шепа политикани не е действителен. Още повече, че "новата" конституция не е подписана от 39-те напуснали миналата година Великото народно събрание. Той не е абдикирал и фактически е в правата си. Ако някога се провежда референдум той би трябвало да бъде - дали да бъдем република, а не дали да сме парламентарна монархия. Само така би се запазило статуквото от преди окупацията на Отечеството.

Според личното ми мнение, политическите сили извън страната би трябвало да се включат по-активно в тази битка за промени. Пак според моята гледна точка, политическите сили, които стоят зад сп. Борба, трябва да потърсят и нетрадиционни начини за изява на позициите си. Известно е точно кои се страхуват от това - те дори изявиха мнението си. В историята няма лицеприятни позиции. Твърде много са мненията за нови избори. Едва ли политическите сили и коалицията на СДС трябва да се сетят за това в последният момент. България вече се променя, но дори от казаното до тук се вижда какви сложни са проблемите. Няма кой друг да ги реши. Не можем да чакаме да видим какво ще стане. Това зависи от всекиго от нас.

Бележка на автора: Изразените позиции са лични и не изразяват позицията на определена политическа сила, което би ме заангажирало в обективният поглед към проблемите.

За Българската православна църква

Въ продължение на десетки години въ периода на комунистическата диктатура, Св. Синод на Бълг. Православна Църква не се яви нито един път въ защита на онеправдания и подгиснатъ български народъ. За тѣхъ воплитъ на хилядитъ семейства, загубили бащи и майки, братя и сестри отъ ржката на Антихриститъ, останаха гласъ нечутъ - гласъ въ пустиня. Нито единъ протестъ не се чу за чудовищнитъ престъпле-

ния по концлагери и затвори. Въ сящото време "светитѣ старци" пируваха съ червената върхушка, даваха легитимностъ на противонародната властъ и пращаха агенти отъ Държавна сигурностъ въ свещеннически ожежди да шпиониратъ, обезвъряватъ и разкъсватъ българската емиграция.

Отношението на Българския Националенъ Фронтъ къмъ Синода е изразено ясно и категорично въ резолюцията отъ 1976 година (Борба, брой 73) .

Комунизмътъ загина ! Но остатъцитъ отъ тази престъпна система все още не сж изчистени. Време е патриархъ Максимъ и полковникитъ около него въ смирено покаяние да поискатъ извинение за своитѣ грѣ-

хове и, ако наистина сж християни, да се оттеглеть въ пустиненъ край и тамъ съ постъ и молитва молятъ Богъ и народъ за опрощение. Това е най-малкото, което трѣбва да направятъ.

Чествуване седмицата на поробените народи в Ню Йорк тази година се проведе под лозунга "Победа над комунизма".



Часть от групата с Българското знаме

На 12 юлий 1992 год. в гр. Ню Йорк се проведе традиционното чествуване Седмицата на Поробените Народи под лозунга "Победа над комунизма" и подкрепа на всички още останали под комунистическа

власть народи за освобождението имъ. Участваха представителни групи от всички довчераши народи под комунистическо господство от Източна Европа и тѣзи от бившия Съветски Съюзъ. Бѣха представени поробените народи от Куба, Китай и други още под комунистическа власть. България бѣ представена от внушителна група членове на БНФ, клона Ню Йорк, на чело с Българското знаме и представителя на клона г-нъ Емилъ Атанасовъ. Въ групата личаха г. г. Петъръ Николовъ, д-ръ Христо Сватовски, Димитъръ Стожановъ, Тодоръ Безевъ, Никола Саровъ, Борисъ Муржевъ, Никъ Велковъ и др. Бѣ проведенъ парадъ от 59 улица, по 5-то авеню, до Катедралната Църква "Св. Патрикъ" където се състоя нарочна служба въ подкрепа освобождението на още останалите под комунистическа власть народи и благославяне победата над комунизма въ Източна Европа и Съветския съюзъ. Борбата противъ комунизма ще продължи докато всички поробени народи бждатъ освободени !

До Поч. председател на Б.Н.Ф.,
д-ръ Иванъ Дочевъ С.А.Щ,

Много уважаеми, д-ръ Дочевъ, с това мое писмо искамъ да Ви съобща имената на нѣкои наши членове на Б.Н.Ф., които с оржие въ рѣка водеха борба противъ червените палачи на страната ни, нѣкои отъ тѣхъ дадоха и живота си, предъ олтаря на Родината ни. А нѣкои останаха живи, за да изпиятъ въ емиграция чашата с горчицини до дъното. Други имаха и щастieto да доживѣятъ СВОБОДАТА на Родината ни, за която тѣ дълго страдаха.

Сега свободно можемъ да кажемъ имената на живи и мъртви, борци за свобода и независимост на България отъ 1949 - 1954 година въ Истамбулъ, Турция. Предполагамъ че сж останали живи. Тодоръ Филипovъ отъ Кулска околия, живущъ въ Америка. Кирилъ Кулиевъ, Илиноисъ, Америка. Димо Георгиевъ, Аделаида, Австралия. Горанъ Канчевъ, Аделаида, Австралия. Тодоръ Хаджи Ивановъ Стирлингъ, Южна Австралия. Христо Пискулиевъ, отъ с. Лесово, Елховско, адресъ неизвестенъ. Ангелъ Христовъ Боевъ "героя", отъ с. Студена, Свиленградско, адресъ неизвестенъ.

Починали:

Цвѣтко Цвѣтковъ, заловенъ въ Враца и убитъ. Янко Янковъ, заловенъ около Исперихъ, Добруджа и убитъ. Рангелъ, бившъ полицай отъ Пловдивъ, заловенъ гълта отрова и умира на гара Златенъ Долъ, въ рѣцетъ на милицията. И още едно младо момче, радио-телеграфистъ, убитъ на границата между селата Цитъ и Сладунъ, сѣ станцията на грѣбъ. Единъ отъ другарите му, Георги Господиновъ Пешевъ бива заловенъ сяденъ, а другия Стоянъ Горския, успѣва да се спаси.

Съ почитъ Тодоръ Хаджи Ивановъ пред. на Б.Н.Ф. Аделаида, Австралия.

Съобщение:

Както всѣка година, Б.Н.Ф. въ градъ Аделаида, Австралия и тая година на 19 VI петъкъ вечерта се събраха всички членове и други родолюбиви българи въ залата на Шандонъ, хотелъ Ситенъ паркъ на обща трапеза, за отпразднуването на Рождения денъ на Н.В. Царъ Симеонъ, Царъ на Българите, като всички присѣтстващи пожелаха поскоро завръщането МУ на трона на България за благоденствието на народа ни.

Съ привѣтъ отъ всички, Напредъ сѣ Бога и Царя, За България
25.6.1992 г. Аделаида, Австралия.



ЧЕСТВУВАНЕ ДЕНЯ НА ХРАБРОСТЪТА

ВЪ НИАГАРА ФАЛСЪ

Традиционното тържество за чествуване "Денът на Храбростта", което всяка година Българския Национален Фронт организира, се състоя тази година на 3 май Неделя, 1992 г. в Нашата Православна църква "Св. Иванъ Рилски" – Ниагара Фалс по инициатива на клоновете на БНФ в Торонто, Ниагара Фалс, Бъфало, Охайо и настоятелството на църквата.

По случай празника Отецъ Тодоръ Гроздановъ отслужи молебень въ съслужение съ Отецъ Благой Топузлиевъ и Свещеника на Украинската църква. Емиграцията масово се стече на тържеството въ църквата. Представителитъ на БНФ отъ Торонто: д-ръ Ангелъ Тодоровъ и Цоню Градинаровъ, отъ Ниагара – Лука Арсовъ и отъ Охайо Тодоръ Тодоровъ и Валери Йордановъ, бѣха на челю. Бѣ отслужена също и панахида за падналитъ въ борбата противъ комунизма за свободата на България и починалитъ въ емиграция дейци на БНФ д-ръ Паприковъ, д-ръ Сяровъ, Чортовъ и инж. Ангелъ Гъндерски – Председателъ на БНФ Канада и членъ на Президиума на БНФ, по случай една година отъ смъртта му.

Следъ службата, всички въ църквата начело съ свещеницитъ и знамената, отидоха предъ паметника, построенъ отъ БНФ въ честъ на героитъ, които дадоха живота си въ борбата противъ комунизма за свободата на Родината ни. Тамъ бѣ прочетена молитва и се положиха цвѣтя отъ БНФ, Запасното войнство въ емиграция и Църковното Настоятелство. Отецъ Благой Топузлиевъ произнесе възторжено слово. Дейниятъ приятелъ и членъ на БНФ г-нь Антонъ Ворошъ издекламира стихотворението "Богъ и Бл-



гария на клетва ни зоватъ". Следъ приключване на поклонението въ църковната зала се сервира обѣдъ отъ женската секция при Църквата, за което имъ се благодари. Бѣ пусната дописка и се събраха 1,700.00 долара за църквата. Тържеството бѣше много успѣшно и още веднѣжъ се подчерта, че паметята на тия, които дадоха живота си за свободата на България въ борба срещу комунизма винаги ще бѣде чествувана и тѣ никога нѣма да бѣдатъ забравени. Родолубивата наша емиграция ще продължава да се събира въ нашата църква "Св. Иванъ Рилски" въ Ниагара. Тая църква бѣ единствената, която се запази независима отъ комуниститъ презъ 47 годишното комунистическо робство въ България. Тая Църква бѣ нашия "Рилски Монастиръ" въ емиграция.



Международната Конференция на Американската Федерация за свобода и Демокрация се състоя отъ 8 до 10 юний 1992 г. въ Аризона – САЩ

Отъ 8 до 10 юний 1992 г. въ гр. Скотсдейлъ-Аризона се състоя международната Конференция на Американската Федерация за Свобода и Демокрация. Въ Конференцията взѣха участие делегати отъ Америка, Канада, Южна Азия, Европа, Южна Америка, Филипинитъ и Сръдния Изтокъ. Главни говорители бѣха Американскитъ Народни Представители г.г. Елдонъ Руда и Левъ Тамбсъ, Генералъ Джанъ Зинглаубъ, бившъ командиръ на Американскитъ войски въ Корея, д-ръ Тци Чи Чаосъ отъ Националенъ Китай, д-ръ Робертъ Томсонъ отъ Южна Африка и др. Конференцията прие резолюции въ подкрепа на източно европейскитъ народи до скоро подъ комунистическа власть, включително и България. БНФ бѣ представенъ отъ г-нь Георги Антоновъ, Председателъ на Клона на БНФ въ Аризона и членъ на Борда на Директоритъ при ЦУС на БНФ.



United States Department of State

Washington, D.C. 20520

July 28, 1992

Dr. Ivan Docheff
Honorary President
Bulgarian National Front, Inc.
P.O. Box 46250
Chicago, IL 60646

Dear Dr. Docheff:

On behalf of President Bush, I thank you for your letter of June 9 reporting the declaration of your organization's congress.

As you are aware, our policy is to encourage the development of a stable, vibrant political democracy and a thriving free-market economy in Bulgaria. Such a nation at the heart of the Balkans would contribute greatly to peace, prosperity, and ethnic and religious tolerance both in the region and in Europe as a whole.

Indeed, this is our vision not only for Bulgaria but for the republics of former Yugoslavia as well. We shall continue to strive together with our allies and the entire international community to end the violence there and to submit to peaceable negotiation and the democratic process those disputes which have occasioned the recourse to arms.

We share the hope embodied in the spirit of your declaration that men and women of good will everywhere may soon succeed in bringing the tragic conflict to a close.

Sincerely,

Michael J. Habib
Director
Eastern European Affairs

Търсятъ се:

Борисъ /Боби/ Тодоровъ, род. въ Торонто - 1953 г. Последна вестъ отъ Монреалъ, 1975.

Дана Петкова /Богдана Димитрова/. Презъ последнитъ години е била на работа въ Флорида - С.А.Щ. Търси се въ Флорида, Ласъ Вегасъ и Мексико.

Умоляваме, който знае нѣщо за горнитъ лица да се обади въ редакцията.



Dana

INTERNATIONAL REALTY INC

716 2ND ST. NO.
ST. PETE., FL 33701

MLS

Полицията е арестувала двамата синове на Максвелъ, Кевинъ, който доскоро оглавяваше империята "Максвелъ комюникейшънъ корпорейшънъ" и Янъ шефъ на "Миръръ групъ".

Огнянъ Наконъ Дойновъ - Членъ на бившето Политбюро на ЦК на БКП и главна фигура по аферитъ на Максвелъ е напусналъ Лондонъ и се укрива въ Южна Африка

Нека всички крадци да знаятъ, че и наследницитъ имъ ще отговарятъ предъ съда !

„Кой спаси евреите?“

„Истината е, че ние бяхме спасени от целия български народ — от свещеници от ранга на софийския митрополит Стефан и пловдивския Кирил, от политици като Димитър Пешев, Петко Стайнов, Никола Мушанов, от интелектуалци като Елин Пелин, от хора от всички съсловия и партии, като се започне с комунисти и се стигне колкото и парадоксално да звучи, до легионери и бранници. Водени кога от хуманизъм, кога от политическите и нравствените си схващания или приятелски и съседски чувства, хиляди българи дадоха своята дан за нашето оцеляване“. Самуел ФРАНСЕС
в. „Труд“, бр. 118
от 22 май 1992 г.

б.р. - Радваме се, че г-нь Франсесъ започва да разбира истината...

Въ България е излъзла отъ печатъ книгата "Спомени отъ далече" отъ нашия приятелъ г-нь Андрея Гърневски, Холандия. Въпрѣки десеткитъ години, прекарани въ емиграция, споменитъ отъ Родния край сж останали свежи, предадени сж съ увлекателенъ езикъ и се четатъ съ интересъ.

Препоръчваме книгата на всички.





ПИСМА отъ

ЧИТАТЕЛИ

Оригиналния правопис запазенъ.

Уважаеми господа,

Приемете поздрав от мен - Ваша читателка и от далечната Ви Родина. За голяма моя радост получих и бр. II (април 92 г.) на сп. "Борба", благодаря от сърце. Препрочитайки ги и давайки на доста хора да хвърлят поглед върху тях аз си мисля за неща, които имам желание да споделя с Вас.

Списанието е естетично, с добре подбран и подреден материал, от неговите редове звучат мисли остри като сабя, развълнувани като стихия или спокойни като вяра в бъдния ден. Изискано и чудесно четиво.

Най-много ми хареса статията на г-н д-р Иван Дочев, "Изграждане на нова България". С удоволствие чета Вашето интересно списание, не само заради съдържанието, но и за чистия български литературен език. Харесва ми стария правопис.

На всички работещи в редакцията на сп. Борба, желая трудови успехи. Винаги словото Ви да стига до хората по най-краткия път. Дано добрата сила на съдбата бъде Ваш постоянен спътник. Бог да пази Вас и България!

Ц. Милева - София

Уважаеми господа,

По поводъ апела отъ страна на Българския Министъръ Председателъ г-нь Филипъ Димитровъ, отпечатанъ въ списание "Борба" отъ априль 1992 бихме искали да сподѣлимъ това което ни е известно тукъ въ ЮАР.

На 2. 11. 1991 г. въ Йоханесбургъ е пристигнала "бизнесъ делегация" отъ служители на Българското посолство въ Хараре - Зимбабве, водена отъ другаря Стефанъ Тодоровъ - Iви секретаръ на посолството (въ този момент вече официално отзованъ отъ Хараре за София).

Членове на делегацията сж били Петко Драгановъ - служителъ на посолството, Л. Тодоровъ - търговски представителъ. Делегацията се е състояла отъ 9 човъка, като всъки е дошелъ съ семейството си включително децата плусъ една негърка - бавачка на шест-месечно бебе.

Така сформираната делегация е била посрещната отъ другаря Райчо Илиевъ, бившъ представителъ на фирмата "Изотимпексъ" - София въ Хараре, а понастоящемъ партньоръ въ новосъздадената между ЮАР и България фирма Actron-Jsot International.

Сящиятъ другарь Райчо Илиевъ заедно съ своя шефъ другарьтъ Любомиръ Витановъ - Генераленъ директоръ на Изотимпексъ - България въ бизнесъ група отъ седемъ човъка е посетилъ ЮАР въ периода отъ 27 февруари 1991 до 4 мартъ 1991 год. съ цель откриване на клонъ на Изотимпексъ тукъ, или създаване на кооперативно предприятие между ЮАР и България. Последното е постигнато чрезъ новосъздадената компания Alttron - Jsot International.

Другарьтъ Л. Витановъ като собственикъ на два самолета /както той се представя тукъ/ и президентъ на JES air пъкъ е разучавалъ условията за установяване на редовна аеролиния София - Йоханесбургъ. Като богаташи-капиталисти съ сръдствата на българския народъ, отъ ограбената отъ самитъ тѣхъ България тѣ се представятъ тукъ въ ЮАР. Групата е била доведена отъ незначителния бизнесменъ г-нь Francois Baird, собственикъ на фирма "Baird's Baird communications", която вече е планирала какъ ще забогатѣе отъ бизнеса си съ българскитъ комунисти.

Нашиятъ призивъ е колкото се може по-скоро да се проучатъ връзкитъ на двамата български комунисти - Р. Илиевъ и Л. Витановъ съ бизнесмена F. Baird.

Каква смѣтка може да се потърси и отъ други, които даватъ тукъ съ огромно количество долари, купуватъ си работна виза и постоянно мѣстожителство, следъ което си отиватъ въ България, защото тамъ тѣхната сила и сръдства, напримъръ: Николай Кулишевъ - родомъ отъ с. Долна Орѣховица. Наистина тукъ се преселва частъ отъ комунистическата мафия като семейство Пашалиеви. На другарката Пашалиева бащата е билъ български търговски представителъ въ Бонъ, следъ това 12 години генераленъ директоръ на "Корекомъ" - София. Следъ пенсионирането си билъ търговски представителъ въ Алжиръ, а сега бизнесменъ-деятелъ въ въздушнитъ линии "Балканъ".

Йоханесбургъ, май 1992

Търсятъ се следнитъ лица отъ 66-ти випускъ на В.Н.В. училище:

Стефанъ Цоловъ, САЩ.

Бориславъ Зидаровъ, Канада.

Георги Златковъ, Дания.

Димитъръ Ангеловъ, Канада.

Да се обадятъ на "Борба" или на Милко Златаревъ, ул. Плана планина № 19, София, п.к. Лозенецъ.



СКРЪБНИ ВЕСТИ



На 23 април 1992 г. почина в Чикаго нашият добър приятел, член на БНФ, Д-ръ Трифон Москов, род. 4 септ. 1924 г.

Той бѣ отявленъ противникъ на комунизма и отдаде години отъ живота си въ борба за свобода и демокрация.

Погребението се извърши на 27 април БНФ го изпрати съ прощане вънецъ

Въчна да бѣде паметта му.

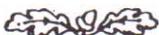


На 21 юний 1992 г. въ Ниагара Фалсъ почина на 94 годишна възраст

БАЙ ТОДОРЪ ТРИЧЕВЪ

Покойниятъ, заедно съ неговия братъ, сега вече покойникъ, Панайотъ Тричевъ, и неговитѣ синове, сѣ основателитѣ на Българската Православна Църква "Св. Иванъ Рилски" въ Ниагара Фалсъ. Тодоръ тричевъ бѣ дълги години председателъ на църковното настоятелство и той е оня които има най-голямата заслуга за запазване на църквата отъ поплъзновенията на комунистите да я превзематъ. Тодоръ Тричевъ се счита като патриархъ на българската емиграция въ Ниагара Фалсъ и бѣ високо почитанъ отъ всички и наричанъ БАЙ ТОДОРЪ ТРИЧЕВЪ - Погребението се извърши на 24 юний 1992 г. Оплелото стана въ църквата "Св. Иванъ Рилски" при масово стечение на емиграцията. Отецъ Тодоръ Гроздановъ произнесе слово за дълото и заслугитѣ на Бай Тодоръ Тричевъ. На гроба отъ името на БНФ произнесе слово г-нь Цоню Градинаровъ, който сяко подчерта заслугитѣ му. Съ смъртта на Тодоръ нашата емиграция, и нашата църква въ Ниагара Фалсъ, загубиха единъ отъ най-достойнитѣ измежду насъ. Бай Тодоръ Тричевъ бѣше отличенъ приятелъ на БНФ и винаги работеше въ унисонъ съ насъ за освободителното дѣло.

Въчна да бѣде паметта му! БНФ



На 24 юний 1992 г. почина в Чикаго следъ късо боледуване

Г-нь Стефанъ Мариновъ, род. 15 мартъ 1930

дългогодишенъ членъ на БНФ. Той напусна България съ рискъ на живота си и пое емигрантския пътъ презъ Турция за Америка. Съ трудолюбие и постоянство, Стефчо изгради новия си животъ и създаде голяма фамилия. Той ще липсва на близки и познати.

БНФ поднесе цвѣтя предъ тленнитѣ му останки

Въчна му паметъ !

На 26 юний 1992 год. въ Сиракозъ, Нью Йоркъ, почина известниятъ български ученъ

Проф. д-ръ ХРИСТО ДИМОВЪ - БОГОЕВЪ
род. въ Бургасъ, 15 мартъ 1912 год.

Д-ръ Богоевъ получава образованието си въ България и Франция, юдето е билъ 11 години преподавателъ въ Сорбоната. По времето на Перонъ бива поканенъ отъ университета Буенос Айресъ, като професоръ и 1959 се премѣства въ САЩ.

Д-ръ Богоевъ е единъ отъ идеолозите на Българ. Съюзъ Отецъ Паисий.

Оставилъ е значителни трудове по произхода и миналото на българитѣ, много статии и студии. Въчна да бѣде паметта му !



На 28 юний 1992 въ гр. Калгари, Канада, почина нашиятъ приятелъ

Милко Петровъ, род. 20 мартъ 1929 г.
въ с. Горни Ломъ, Бѣлоградчишко

Едва 20 годишенъ, Милко се опитва да напусне поробената Родина, но бива върнатъ отъ югославскитѣ власти и предаденъ на българскитѣ комунисти въ гр. Годечъ, заедно съ още двама негови приятели. Тримата сѣ били бити най-жестоко и помещението залето съ кръвъ. Въ това състояние биватъ изкарани на границата съ намѣрение да ги застрелятъ "при опитъ за бѣгство". Преди офицерътъ да даде команда за стрелба, по предварителна уговорка, тримата младежи скачатъ, съ вързани ръце, въ съседната скалиста стръмнина. Бомби и куршуми се изсипватъ върху тяхъ, влжетата съ които били вързани се разкъсватъ отъ скалитѣ. Единиятъ младежъ пада мъртъвъ, разкъсанъ отъ бомби, другитѣ двама - Милко и Киро успѣватъ да минатъ границата, ранени на много мѣста. Югославски граничари ги откарватъ до най-близката болница. Следъ оздравяването си, Милко успѣва да премине въ Италия, юдето взема най-живо участие въ организиране клона на Българ. Националенъ Фронтъ. По-късно той емигрира въ Нью Йоркъ и оттамъ въ Канада. Тежкитѣ преживявания засягатъ неговото здраве и той заболява отъ сърдечна болестъ. На 28 юний Милко затвори очитѣ си завинаги. На гроба му бѣха положени вѣнци отъ всички родолюбиви българи и бѣ прочетено слово за покойника отъ г-дата Витановъ и Славчо Петровъ.

Въчна да бѣде паметта му !



На 28 юний 1992 г. почина въ Чикаго
г-жа Правда Бафрова, рсд. 24 дек. 1900 г.

Тя бѣ обичана отъ всички въ емиграция за нейната жизненостъ и находчивостъ. Бѣ изпратена отъ нейнитѣ близки и приятели съ стиховетѣ:

"Непримирима съ режима
на комунистическия строй у насъ
не се прикриваше да реагира
и дочака сетния му час..."

Написани отъ дъщеря и д-ръ Мария Матинчева, членка на БНФ.

Вѣчна да бѣде паметъта на баба Правда



Що е центъра за изучаване на демокрацията въ София ?

Веднага следъ рухването на официалнитѣ комунистически структури въ България се появи т.н. Центъръ за изследване на демокрацията. Думата "демократия" се употребява, уви, не само въ чистия си етимологически смисълъ. Режимътъ на Кимъ Ирѣ Сенъ, единъ отъ най-тираничнитѣ въ човѣшката история, се е самоназвалъ "народно-демократична република", безъ да е нито народенъ, нито демократиченъ, нито република.

Какво представлява нашиятъ "центъръ", поставилъ си такава възвишена целъ - изследване на демокрацията ? На обществото стана известно, че хората, които първоначално го образуваха бѣха **ИЗКЛЮЧИТЕЛНО** дипломирани възпитаници на идеологическитѣ учебни центрове на БКП. Презъ цѣлия периодъ на тѣхната учебна подготовка тѣ сѣ били обучавани въ различнитѣ дисциплини на "научния" марксизъм-ленинизъмъ. Ако не бѣше паднала Берлинската стена, тѣхното поприще щеше да бѣде преподаването и пропагандирането му на всички нива. Обаче 10 ноемврий 1989 г. автоматически ги преобрази въ "изследователи" на демокрацията. Разбира се никому не може да се откаже правото да смѣни своитѣ убеждения, ако това стане искрено, отъ сърдце. Нали и Апостолъ Павелъ е билъ първоначално гонителъ на християнитѣ, преди да стане единъ отъ великитѣ проповѣдници и мъченици. Но такова масово "преображение" на еднотипни хора не може да не изглежда малко съмнително. Въ края на краищата се сѣди по дѣлата. А какви сѣ тѣ ?

Единъ отъ първитѣ деятели въ Центъра за изследване на демокрацията бѣше Цвѣтозаръ Томовъ - социологъ и политологъ. Отъ името на Центъра той публикува нѣколко

проучвания на общественото мнение. Въ тѣхъ съ невѣроятено око можеше да се види не-прикрита комунистическа пропаганда. Напримѣръ, единъ отъ политикитѣ съ най-високъ рейтингъ, споредъ неговитѣ "проучвания" неотмѣнно бѣше печално известниятъ Андрей Лукановъ. Впоследствие Томовъ стана главенъ редакторъ на появилия се непосредствено преди изборитѣ отъ 13 октомврий 1991 година вестникъ "Демократия 91". Отъ юзде можеха да се намѣрятъ толкова пари за издаването на новъ ежедневникъ, освенъ отъ тайнитѣ каси на БКП ! Следъ последвалото конфискуване на нѣкои отъ явнитѣ имущества на бившата БКП, този вестникъ, предназначенъ за отцепници отъ СДС престана да излиза, въпрѣки синия цвѣтъ на заглавната си страница. Българскиятъ читателъ се оказа не толкова наивенъ, както нѣкои си го представяха.

Отъ изборитѣ презъ юни 1990 год. до день днешенъ въ България станаха и ставатъ драматични политически събития. Още много години наредъ тѣ ще бѣдатъ непресъхващъ изворъ за политически изследвания. Какъ реагира на тѣзи събития т.н. Центъръ за изследване на демокрацията ? Защо не му привлече вниманието темата за отцепницитѣ социалдемократи отъ СДС, които се оказаха повече марксисти, отколкото демократи ? Мнозина комунисти, особено отъ партийната интелигенция, бѣха противъ просташкото обкръжение на Тодоръ Живковъ, но това достатъчно ли е за да се обявятъ за демократи ? Каква е връзката, ако има такава, между демократизирането на обществения животъ и етническитѣ конфликти ? Демократия ли е развихрянето на партизанщината и котерийнитѣ борби за властническия кокълъ ? Какъ понасятъ различнитѣ пропаднали въ изборитѣ политици своето поражение ? Какви изследвания направи "центърътъ" за остритѣ политически сблъсъци отъ лѣтото на 1991 г. Никакви ! Той просто гузно пасуваше и съзерцаваше.

Но обществото трѣбва да знае, че въпросния "центъръ" развива солидни контакти съ научни, обществени и университетски сръди задъ граница. Отъ тѣхъ той получава материална подкрепа. Възможно е нѣкои отъ задграничнитѣ благодетели и кореспонденти да сѣ просто заблудени, че наистина тѣ съдействатъ на младата българска демокрация. Но не е изключено да има и такива "научни" дейци, които усърдно помагатъ на нашия "центъръ" отъ носталгия по безславно отлегло време на марксизма.

Георги Стоименовъ

THE QUARTERLY MAGAZINE ON BULGARIAN AFFAIRS - SINCE 1952



Founder: Dr. Ivan Dochell
† Editor: Dr. George Paprikoff
P.O. Box 46250 CHICAGO
Ill. 60646

Incorporated in the State of
New York, November 7, 1958
Non Profit Organization
Illinois, 23307, Nov. 16, 1962
Trade Mark Registration,
N. Y., 38R-11031 Nov. 20 1967

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

Отзоваване на пълномощни министри и консули,
които все още смятат емиграцията за врагъ,
а Родината ни - опитно поле за марксизъмъ



Прочистване на звучния български езикъ отъ
натрапени русизми и други чуждици



Ние настояваме за бързо и строго наказание за
всички престъпници, криминални или политически



Настояваме за плебисцитъ въ Западнитъ покрайнини!



Конфискация на всички видове оръжия, намиращи се
въ притежание на членоветъ на БКП (БСП)



Конфискация на имотитъ на бившитъ комунистически
величия и възстановяване на пенсионния фондъ



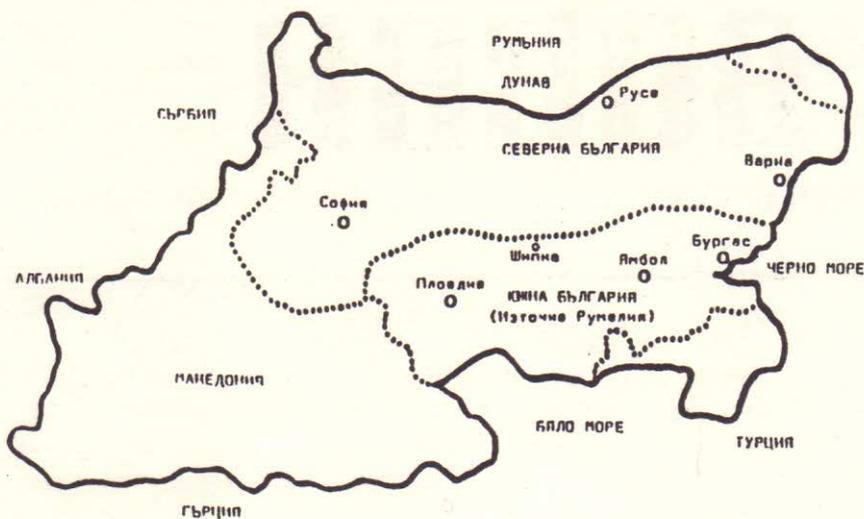
Демокрация не означава хаосъ и слободия, а редъ и
законность



Незабавно издаване на нови паспорти безъ
комунистическия гербъ, символъ на робска зависимостъ

БЪЛГАРИЯ

След руско-турската война 1877/78



Въчна слава на тримата млади българи

28 годишниятъ Батенбергъ, 32 годишниятъ Стамболовъ и 33 годишниятъ Муткуровъ, които отхвърлиха Берлинския договоръ, обявиха Съединението на Източна Румелия съ Княжество България и смазаха сръбскитъ нашественици на Кралъ Миланъ



Александъръ Батенбергъ
1857 - 1893
Избранъ за български
Князь отъ първото българско
Велико Народно Събрание



Стефанъ Стамболовъ
1853 - 1895
Убитъ отъ руски агенти



Сава Муткуровъ
1852 - 1891
Първиятъ български генераль
нагреденъ съ Орденъ за
храбростъ първа степенъ